

ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา
ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สฟฐ. ฟุตบอลลีก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ธันวาคม 2560

ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา
ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สฟฐ. ฟุตบอลลีก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ธันวาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา
ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สฟฐ. ฟุตบอลลีก

บทคัดย่อ
ของ
กฤษฎิ์ บุญญาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ธันวาคม 2560

กฤษฎีกา ฎบัญญัติ. (2560). ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลเล็ก. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินซ์นิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ, อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลเล็ก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ประจำปี 2560 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.958 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อยกเว้น ข้อ 8 คิดว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล พบว่า ปัจจัยด้านฐานะบิดามารดา ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลเล็ก ครั้งที่ 13 ได้ร้อยละ 57.70 โดยปัจจัยนำ คือ ตัวแปรฐานะบิดามารดา และปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา

*PREDICTING THE FACTORS AFFECTING MOTIVATION TO PLAY FUTSAL AMONG FUTSAL
PLAYERS PARTICIPATING IN THE NATIONMAN-OBEC FUTSAL LEAGUE*

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Health Education and Physical Education
At Srinakharinwirot University
December 2017

Kritsanat Buyati. (2017). *Predicting the Factors Affecting Motivation to Play Futsal among Futsal Players Participating in the Nationman-OBEC Futsal League*. Master Thesis, M.Ed. (Health Education & Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Sununta Srisiri, Dr. Pimpa Moungsirithum.

The objectives of this research are to study the motivation to play futsal among futsal players, investigating the predisposing, reinforcing and enabling factors affecting motivation to play futsal among futsal players who participated in the Nationman-Obec futsal league number thirteen and below seventeen of age. This study had survey research design. The data were collected from two hundred and forty of futsal players who participated the Nationman-Obec futsal league number thirteen and less than seventeen years old. The data-gathering instruments used in this research was a questionnaire. The Reliability of questionnaire was 0.958. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, and enter multiple regression analysis.

The results of the study were as follows:

The futsal players who participated the Nationman-Obec futsal league number thirteen and less than seventeen of age had an overall motivation to play futsal a level of at very good. When considering each item for motivation, there were eleven items were found to be at a very good level, except item eight (I think the other will not accept me, if I were not play sports) which was rated at a bad level.

The socio-economic situations of parents, the media support, the family support and the support of friends can be predicted to operate effectively in their motivation to play futsal among futsal players who participated the Nationman-Obec number thirteen less than seventeen years of age at 57.70% at a statistically significant level of .05. When classified by predisposing factors similar to the enabling factors i.e. media support, family support and the support of friends was affected by their motivation to play futsal.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา

ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก

ของ

กฤษฎาภรณ์ บุญญาติ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่..... เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ที่ปรึกษาหลัก

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

..... ที่ปรึกษาร่วม

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ และอาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการจัดทำวิจัยปริญญานิพนธ์นี้ จนเป็นผลสำเร็จ

ขอขอบคุณโรงเรียนทวีธาภิเศก อาจารย์ นักกีฬาฟุตบอล และบุคลากรทั้ง 16 โรงเรียน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อพิริยะ คุณแม่วาณี เอี่ยมสะอาด ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูมาโดยตลอด ขอขอบคุณ อาจารย์วรวิทย์ ประรงค์ทอง และทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ประการใด ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

กฤษฎ์ บุญญาติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความมุ่งหมายของแรงจูงใจ	7
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	8
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	9
ประเภทของแรงจูงใจ.....	14
องค์ประกอบของแรงจูงใจ.....	14
รูปแบบของแรงจูงใจ.....	15
แรงจูงใจในการเล่นกีฬา.....	17
แรงจูงใจกับการความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา	18
แนวคิดแบบจำลอง (Precede Framework).....	20
ความรู้เกี่ยวกับฟุตบอล	22
ประวัติความเป็นมาและระเบียบการแข่งขันฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สฟฐ.	
ฟุตบอลลีก	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	36
งานวิจัยในประเทศไทย.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากร.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	44

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	64
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย	64
สรุปผลการวิจัย	68
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	75
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	75
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	80
ภาคผนวก ก	81
ภาคผนวก ข	88
ภาคผนวก ค	94
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงรายชื่อโรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สฟฐ.ฟุตบอลลีกครั้งที่13.....	43
2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล (ข้อ 1-6 แรงจูงใจภายใน ข้อ 7-12 แรงจูงใจภายนอก) ผลรวมและรายข้อ	49
3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านเจตคติที่มีต่อแรงจูงใจในการ เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	50
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านฐานะบิดามารดาที่มีต่อ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	51
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านความต้องการการมีชื่อเสียง ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	52
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านประสบการณ์ในการเล่น ฟุตบอล ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	53
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อ ด้านการสนับสนุนของสมาคม ศิษย์เก่าๆ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	54
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อ ด้านนโยบายการสนับสนุนของ โรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล.....	55
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อ ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่ สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	56
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	57
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	58
12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	59
13 แสดงผลรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละด้านของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม กับแรง จูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล	61
16 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าถอยพหุคูณของปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล	62

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow).....	9

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาถือเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและมีประโยชน์แก่บุคคลมาก การเล่นกีฬาที่ถูกต้องตามอุดมคติของกีฬาคือกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน แล้วจะช่วยให้บุคคลเป็นผู้ที่มีกำลังร่างกายแข็งแรงสุขภาพสมบูรณ์ เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 ได้ทรงตรัสไว้ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” จากคำตรัสที่สั้นแต่มีความหมายอย่างลึกซึ้งนี้ พระองค์ได้ทรงชี้แจงให้เห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของการเล่นกีฬาว่ามีมากน้อยเพียงใดนั่นเอง เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี หรือที่รู้จักกันดีในนามว่า “ครูเทพ” ได้แต่งเพลงกราวกีฬามีเนื้อร้องตอนหนึ่งว่า “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิลเลส ทำคนให้เป็นคน” ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่า กีฬานี้เป็นยาวิเศษจริงๆ คือถ้ามีการเล่นอย่างถูกต้องตามหลักของการกีฬาแล้ว กีฬาจะช่วยให้คนที่อ่อนแอเป็นคนที่แข็งแรง คนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์เป็นคนที่มีสุขภาพสมบูรณ์ คนที่มีลักษณะท่าทางไม่สง่าผ่าเผยเป็นคนที่มีท่าทางสง่าผ่าเผย คนที่ขี้ลาดขี้อายไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นคนที่มีความกล้ามีความเชื่อมั่นในตนเอง คนที่เชื่องซึมเป็นคนที่มีเรี่ยวแรงเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่และอื่นๆ อีกมาก ประเทศชาติใดเป็นประเทศชาติที่มีประชาชนพลเมืองที่มีการเล่นกีฬาเป็นประจำแล้ว ประเทศชาตินั้นจะมีพลเมืองที่มีร่างกายแข็งแรงสุขภาพสมบูรณ์เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬา มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีในระหว่างกันและกัน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาแห่งการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป รัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยจึงได้มีนโยบายอย่างชัดเจนในการที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนพลเมืองทุกคนได้เล่นกีฬาเป็นประจำอย่างทั่วถึงกัน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548: 31)

กีฬาฟุตซอลเป็นกิจกรรมทางกาย (Physical Activity) ชนิดหนึ่ง กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถสูงและเป็นกีฬาที่ใช้ลีลาการเล่นที่สวยงามทำให้เป็นที่นิยมและแพร่หลายมากในระดับนานาชาติ ส่วนในประเทศไทยกีฬาฟุตซอลก็เป็นที่นิยมเป็นอย่างมากเช่นกัน เมื่อกีฬาฟุตซอลมีการจัดการแข่งขันมากขึ้น ประชาชนก็มีความรู้ความเข้าใจกติกามากขึ้น กีฬาฟุตซอลมีวิธีเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอลลแต่แตกต่างกันที่กีฬาฟุตซอลมีพื้นสนามขนาดเล็กจึงเป็นเกมที่มีการปะทะค่อนข้างมาก การควบคุมลูกจึงเป็นไปได้ยากและต้องใช้ทักษะสูงมากมีความสวยงาม

ฟุตซอลเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมของมนุษย์ได้อย่างดี การเล่นฟุตซอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายแข็งแรง มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีวินัยในตนเอง มี

ความรับผิดชอบ มีการประสานงานกับบุคคลอื่น มีการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีอีกด้วย การที่จะมีผู้สนใจที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลมากขึ้นน่าจะเป็นเพราะมีแรงจูงใจหรือมีความต้องการหรือมีความรักในกีฬานี้มาก แรงจูงใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลประพฤติในกิจกรรมต่างๆ ตามความต้องการของคนๆ นั้น ดังที่สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) ได้กล่าวไว้ว่ามนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใดๆ ให้เกิดผลสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาดังใจขยันฝึกซ้อมหรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะที่แข่งขันต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาดำเนินการทั้งขณะฝึกซ้อมและแข่งขันซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529: 10) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬาคนใดคนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีในกีฬาแต่ละประเภท มีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรง โดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจความตั้งใจและการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

ในปัจจุบันได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน สพฐ. ลีก ในระดับอายุ 17 ปีในประเทศไทยขึ้นในชื่อรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก อายุ 17 ปี โดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ในครั้งนี้เป็นครั้งที่ 13 มีจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 16 ทีม รวม 240 คน การแข่งขันนี้ต้องการการพัฒนาทักษะการเล่น เพื่อมีโอกาสรับเลือกให้เล่นทีมชาติและมีโอกาสในการเข้าร่วมทีมสโมสรที่มีชื่อเสียง บางคนต้องการเข้าร่วมในการแข่งขันเพื่อความสนุกสนานต้องการมีเพื่อนใหม่ๆ และยังมีแรงจูงใจอื่นๆ อีกหลายด้านที่ผู้วิจัยยังไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลว่ามีปัจจัยจากด้านใดบ้างที่เป็นมูลเหตุสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเล่น ซึ่งผู้วิจัยได้นำทฤษฎี PRECEDE FRAMEWORK เป็นคำย่อมาจาก Predisposing Reinforcing and Enabling Constructs in Educational / Ecological Diagnosis and Evaluation ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนากีฬาฟุตบอลในระดับสโมสรต่อไป และผลการศึกษายังสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการบริหารและพัฒนาการกีฬานี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ประจำปี 2560

2. เพื่อศึกษาปัจจัยพยากรณ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ประจำปี 2560

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบปัจจัยที่เป็นมูลเหตุสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 เพื่อเป็นแนวทางให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลในการวางแผนงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานการกีฬาฟุตบอลต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลจากโรงเรียน 16 โรงเรียน ที่เข้าร่วมแข่งขัน เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ครั้งที่ 13 โดยเลือกจากนักเรียนที่เป็นนักกีฬาทั้งหมด 16 ทีมๆ ละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยพยากรณ์ที่ส่งต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็น

1.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติของนักเรียน ฐานะของบิดามารดา ความต้องการมีชื่อเสียง และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล

1.2 ปัจจัยเชื้อ ได้แก่ การสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่า นโยบายในการสนับสนุนกีฬาของโรงเรียน และสภาพแวดล้อมสนามกีฬาในโรงเรียน

1.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แรงสนับสนุนจากครอบครัว และแรงสนับสนุนจากเพื่อน

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** หมายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้นๆ

2. **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล** หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้นๆ เล่นกีฬาฟุตซอล (บุษบา ยอดบางเตย และคณะ. 2557)

3. **กีฬาฟุตซอลหรือฟุตบอล 5 คน** หมายถึง กีฬาที่มีผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน (ผู้รักษาประตู 1 คน ผู้เล่น 4 คน) มีสนามขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล ใช้ทักษะในการเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอล คือ ใช้เท้า ศีรษะ ลำตัว ในการยิงประตูและรับ-ส่งลูก โดยห้ามใช้มือในการเล่นเด็ดขาด ลูกบอลที่ใช้เป็นลูกบอลเบอร์ 3.7 ที่กระดอนต่ำ เวลาในการแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครึ่ง ครึ่งเวลาละ 20 นาที

4. **นักกีฬาฟุตซอล** หมายถึง นักเรียนที่เล่นกีฬาฟุตซอล โดยผ่านการแข่งขันมาแล้วอย่างน้อย 1 รายการ

5. **นักกีฬาฟุตซอลรุ่นอายุ 17 ปี** หมายถึง นักฟุตซอลที่เกิดในปีพุทธศักราช 2543 และหลังปีพุทธศักราช 2543 เป็นต้นไป (การนับอายุของนักกีฬาฟุตซอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน เนชั่นแนล-สพฐ. ฟุตซอลลีก ครั้งที่ 13 ประจำปี 2560 ให้เอาปี พ.ศ. 2560 ที่จัดการแข่งขันลบด้วยปี พ.ศ. เกิดของนักฟุตซอลที่เข้าร่วมแข่งขันโดยไม่ต้องคำนึงถึงวันที่และเดือนที่เกิด)

6. **การแข่งขันเนชั่นแนล-สพฐ. ฟุตซอลลีก รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี** หมายถึง การแข่งขันฟุตซอลระดับนักเรียนที่มีทีมเข้าร่วมแข่งขัน 16 ทีม ประกอบด้วย โรงเรียนวัดสุทธิวราราม โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนราชวินิตบางเขน โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โรงเรียนสมุทรปราการ โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ โรงเรียนสมุทรสาคร วุฒิชัย โรงเรียนศรัทธาสมุทร โรงเรียนสุขุมวิทพันธุ์อุปถัมภ์ โรงเรียนทวีธาภิเศก โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงินอนุสรณ์ โรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ และโรงเรียนศรีบุญยานนท์

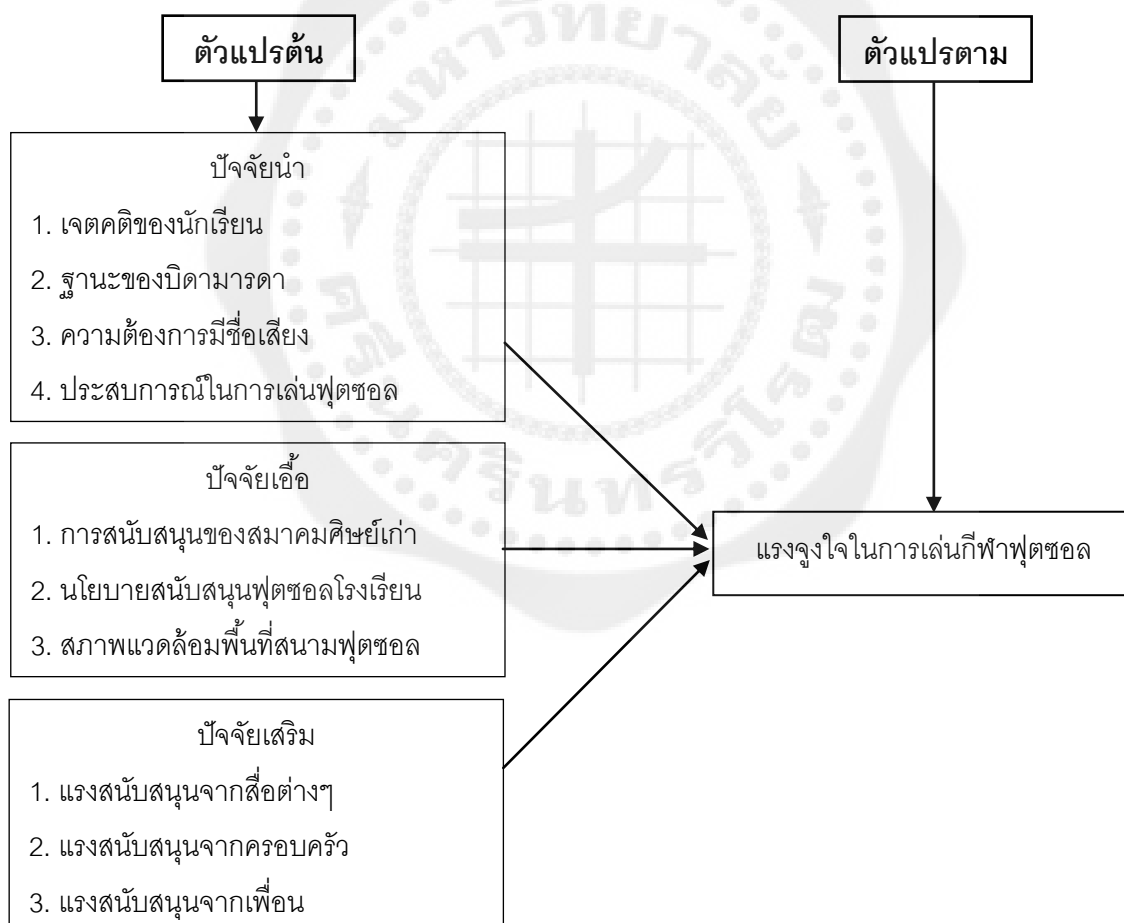
7. **ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)** หมายถึง ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานและก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล หรือในอีกด้านหนึ่งปัจจัยนี้จะเป็นความพอใจ (Preference) ของบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ (Education Experience) ความพอใจนี้อาจมีผลทั้งในทางสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ปัจจัยซึ่งเป็นองค์ประกอบของปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติของนักเรียน ฐานะของบิดามารดา ความต้องการมีชื่อเสียง ประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล ปัจจัยเหล่านี้จะมีผลต่อการเล่นกีฬาฟุตซอลและการเข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแนล-สพฐ. ฟุตซอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ประจำปี 2560

8. **ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors)** หมายถึง สิ่งที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ชุมชน รวมทั้งทักษะที่จะช่วยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้แก่ การสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่า นโยบายการสนับสนุนกีฬาฟุตซอลของโรงเรียน สภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตซอล ปัจจัยเอื้อ จึงเป็นสิ่งช่วยให้การแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น

9. **ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors)** หมายถึง ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติ หรือ พฤติกรรมสุขภาพได้รับการสนับสนุน ได้แก่ แรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แรงสนับสนุนจากครอบครัว แรงสนับสนุนจากเพื่อน ซึ่งสิ่งเหล่านี้บุคคลจะได้รับจากบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลต่อตนเอง และอิทธิพลของบุคคลต่างๆ นี้ก็จะแตกต่างกันไปตามพฤติกรรมของบุคคลและสถานการณ์โดยอาจช่วยสนับสนุนหรือ ยับยั้งการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ก็ได้

10. **ปัจจัยพยากรณ์ (Predicting factors)** หมายถึง ปัจจัยทำนายที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตซอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. เจตคติของนักเรียนที่แตกต่างกันทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่ฐานะของบิดามารดาแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความต้องการมีชื่อเสียงแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
5. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
6. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีนโยบายสนับสนุนฟุตบอลโรงเรียนแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
7. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
8. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
9. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีแรงสนับสนุนจากครอบครัวแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน
10. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่มีแรงสนับสนุนจากเพื่อนแตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลายเพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการดำเนินการวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งเป็นหมวดหมู่ของการศึกษาได้ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. รูปแบบของแรงจูงใจ
7. แรงจูงใจในการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับการความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. แนวคิดแบบจำลอง (Precede Framework)
10. ความรู้เกี่ยวกับฟุตบอล
11. ประวัติความเป็นมาและระเบียบการแข่งขันฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สพฐ.

ฟุตบอลลีก

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยต่างประเทศ
 - งานวิจัยในประเทศไทย

ความหมายของแรงจูงใจ

อารีพันธ์มณี (2534: 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าหมายถึงสภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุลแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นที่กำหนดทิศทางและความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

โสภานุพิกุลชัย (2529: 120) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึงสิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจและมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดหมาย

แมร์ (พงษ์พันธ์พงษ์โสภา. 2542: 138; อ้างอิงจากMaire.n.d.)กล่าวว่าการจูงใจเป็นกระบวนการซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

สุปรานีขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจออกเป็น 2 แนวกล่าวคือแรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนและแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา

แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนคือการหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์ปฏิบัติ

แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬาคือสาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้างเพื่อกระทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จหรือเมื่อประสบความล้มเหลว

จึงสรุปได้ว่าแรงจูงใจคือความต้องการของคนคนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้นๆแรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมใดๆก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนๆนั้น

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ในการฝึกซ้อมกีฬาผู้ฝึกสอนต้องใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อมสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึงสิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อมเพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อมการสร้างความสนใจทำได้หลายวิธีเช่นการสนทนาก่อนการเล่าประสบการณ์ต่างๆของผู้ฝึกสอน เป็นต้น
2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึงสิ่งที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมเช่นผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ฝึกเพื่ออะไรและทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบนี้ เป็นต้น
3. สิ่งล่อใจ (Incentive) หมายถึงสิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อทำให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นและตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขันวิธีการในการให้สิ่งล่อใจเช่นการให้คำชมเชยการตีเียนการให้รางวัลและการลงโทษ เป็นต้น
4. การทดสอบ (Test) หมายถึงผู้ฝึกสอนควรมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากการฝึกซ้อมทักษะหรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่างๆแล้วและการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอเพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึงผู้ฝึกสอนควรให้นักกีฬาได้ทราบผลการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใดและมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นๆเพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น (สุปราณีขวัญบุญจันทร์. 2541: 33)

การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เป็นอยู่หรือเผชิญอยู่ซึ่งแรงจูงใจมาเป็นสาเหตุให้เกิดแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

ทฤษฎีแรงจูงใจ

มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้อธิบายทฤษฎีแรงจูงใจเกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ไว้หลายทฤษฎีดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (สุรางค์ไคว้ตระกูล. 2544: 160-161; อ้างอิงจาก Maslow Abraham. 1970: unpaged) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียงซึ่งนิยมเรียกว่าทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่สิ้นสุดเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปไม่มีวันสิ้นสุดความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy of need) คือเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในขั้นสูงก็จะตามมาลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

ความต้องการขั้นสูง	ขั้นที่ 5 ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self-actualized needs)	
	ขั้นที่ 4 ความต้องการการนิยมนยกย่องการยอมรับนับถือ (Esteem needs from oneself and others)	
ความต้องการขั้นต่ำ	ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักความต้องการมีส่วนร่วม กิจกรรมทางสังคม	
	ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs)	
	ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs)	

ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต อันได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศเป็นต้น

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการบำบัดแล้ว ความต้องการของคนยังมีความต้องการทางด้านสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยจากภัยอันตราย ตลอดจนความมั่นคงในการประกอบอาชีพหน้าที่การงาน

1.3 ความต้องการความรัก ความต้องการมีส่วนร่วมมีกิจกรรมทางสังคม (Belongingness and love needs) เมื่อความต้องการทั้งสองขั้นที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนอง บุคคลจะมีความต้องการทางสังคม คือการมีเพื่อนฝูงและความต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ต้องการความรัก ความปรารถนาดี ต้องการที่จะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการการนิยมนยกย่องการยอมรับนับถือ (Esteem needs from oneself and others) ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเองมีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจและสถานภาพในสังคม มีความนับถือตนเอง

1.5 ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self-actualized needs) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความต้องการที่บุคคลตระหนักถึงศักยภาพแห่งตน จากการที่มีโอกาสพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอและมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ความคิดความอ่านให้กว้างขวางออกไป

2. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีอธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งใดที่ได้แตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้มีความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นสิ่งตัดสินใจหรือประเมินค่าผลพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือพฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมานั้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (สุริย์ พันธรัักษ์.2541: 16; อ้างอิงจาก Hilgard. 1968: 252)

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกายเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกได้ คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับของชีวิตก่อน

4. ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ จะกระทำพฤติกรรมใดต่างๆด้วย

ความจริงใจและมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อมั่นในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อว่า บุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

5. ทฤษฎีความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา พฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น แต่บางคนอาจมีการแสดงออกถึงความสุขของตนที่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น

6. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ

6.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือแรงจูงใจให้ร่างกายได้มีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น เพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลดำรงชีวิตต่อไปได้

6.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพอนามัยของตนเอง

6.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้ประสบการณ์มากขึ้น มีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง การถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (อารี พันธุ์มณี.2538: 186)

7. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อารี พันธุ์มณี. 2534: 89-92; อ้างอิงจาก Murray.n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่าการต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากการกระตุ้นจากภายในของบุคคลและบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

7.2 ความต้องการที่จะเอาชนะป็นฝ่ายอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นเช่น เมื่อได้รับคำ

ดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามขึ้น เอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

7.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลดโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

7.4 ความต้องการป้องกันตัวเอง (Need for Defense) เป็นความพยายามที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์และการดำเนินคดีเพื่อเป็นการป้องกันทางจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

7.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวตนของตัวเอง

7.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7.7 ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนและพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

7.8 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

7.9 ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดีในร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

7.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

7.11 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ

7.12 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นสนใจสนุกรูสนานแปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

7.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

7.14 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่นด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าพร้อมที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

7.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

7.16 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการความปลอดภัยจากอันตราย

7.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

7.18 ความต้องการเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

7.19 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีไว้จนสุดความสามารถ

7.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่นจากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมีแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป การที่จะนำแนวคิดของแต่ละทฤษฎีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต้องมีการศึกษาหลายๆ ทฤษฎี และนำทฤษฎีมาผสมผสานกันเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์เกิดความสมบูรณ์ให้มากที่สุด

ประเภทของแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจตามที่นักจิตวิทยาได้แบ่งลักษณะออกเป็นประเภทใหญ่ๆ มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 แรงจูงใจขับพลัน (Aroused Motive) คือแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาทันทีทันใด แรงจูงใจสะสม (Motivational Disposition หรือ Latent Motive) คือแรงจูงใจที่มีอยู่แต่ไม่ได้แสดงออกทันที จะค่อยๆ เก็บสะสมไว้รอการแสดงออกในเวลาใดเวลาหนึ่งต่อไป

กลุ่มที่ 2 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายในตัวของบุคคลผู้นั้น

กลุ่มที่ 3 แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motive) คือแรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการที่เห็นพื้นฐานทางร่างกาย เช่น ความหิว, กระหาย แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive) คือแรงจูงใจที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากแรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 21-22) แรงจูงใจภายในและภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivation) นักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่อธิบายพฤติกรรมด้วยแรงจูงใจทางสรีระและแรงจูงใจทางจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีการลดแรงขับ เพราะมีความเชื่อว่าพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายนอก

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมภายนอก

จากประเภทของแรงจูงใจที่กล่าวมานั้น แรงจูงใจที่เกิดจากการกระตุ้นให้ทำสิ่งที่ต้องการเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องส่วนตัวและหน้าที่การงาน

องค์ประกอบของแรงจูงใจ

ชาอูซัยโพธิ์คัล (2532: 50-51) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและมีความจำเป็นยิ่งในการดำรงชีวิตได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดหรือความรู้สึกอึดอัด

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และเป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายแรงจูงใจประเภทนี้สำคัญ ได้แก่ ความต้องการที่จะเคลื่อนไหวหรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็นหรือต้องการมีประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ ความต้องการความรัก ความต้องการความอบอุ่นต้องการกระทำการต่างๆ ด้วยตนเอง หรือต้องการรับการตอบสนองจากประสาทสัมผัสต่างๆ เป็นต้น

3. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ และไม่ใช่เกิดติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นจากการที่บุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ เช่น ตัวบุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น แรงจูงใจทางด้านสังคมที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าแรงจูงใจของแต่ละบุคคลนั้นจะมีองค์ประกอบต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติของแต่ละบุคคลหรือสถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม การที่จะได้รับความสำเร็จ จึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ให้เข้าใจจึงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

รูปแบบของแรงจูงใจ

บุคคลแต่ละคนมีรูปแบบแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบแรงจูงใจของมนุษย์ออกเป็นหลายรูปแบบที่สำคัญ มีดังนี้ (พจนันท์พงษ์โสภา. 2542: 140-142)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
2. มีความทะเยอทะยานสูง
3. ตั้งเป้าหมายสูง
4. มีความรับผิดชอบในการทำงานดี
5. มีความอดทนในการทำงาน
6. รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
7. เป็นผู้ทำงานอย่างมีการวางแผน
8. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affinitive Motive) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์มักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจากการแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะข่มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เมื่อทำสิ่งใด เป้าหมายก็เพื่อได้รับการยอมรับจากกลุ่ม
2. ไม่มีความทะเยอทะยาน มีความเกรงใจสูง ไม่กล้าแสดงออก
3. ตั้งเป้าหมายต่ำ
4. หลีกเลี่ยงการโต้แย้งมักจะคล้อยตามผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึกที่ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้อย" เมื่อมีปมด้อยจึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะออกมาในลักษณะการก้าวร้าว
2. มักจะต่อต้านสังคม
3. แสวงหาชื่อเสียง
4. ชอบเสียง ทั้งในด้านการทำงาน ร่างกาย และอุปสรรคต่างๆ
5. ชอบเป็นผู้นำ

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป บางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่น หรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบ บุคคลหรือจากสื่อต่างๆ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว จะมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ถือความคิดเห็นหรือความสำคัญของตนเป็นใหญ่
2. ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งการทำร้ายด้วยกายหรือวาจา

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motive) สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพาจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มั่นใจในตนเอง
2. ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล
3. ไม่กล้าเสี่ยง
4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาก็ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้นเพื่อให้อยากกระทำการสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุดความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้สอนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย และคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น(กฤษฎา จุลชาติ. 2543: 10)

พิชิตเมืองนาโพธิ์ (2534: 147) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว่ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถเชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดมีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน

เทเวศร์พิริยะพฤษณ์ (2528: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขั้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูงซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

สุปราณีขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) กล่าวว่า ทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คำถามนี้มักจะมีคนชอบถามอยู่เสมอๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ค้นหาคำตอบ เพื่อให้ทราบว่าทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬามีแรงจูงใจอะไรที่เป็นสาเหตุให้คนเล่นกีฬา ในที่นี้จะสรุปถึงสาเหตุของคนที่ไม่เริ่มเล่นกีฬา และยังไม่เล่นอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคนที่ไม่เริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณคอเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะคนในกลุ่มเล่นกีฬาต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงเงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับของสังคม

1.4 สาเหตุทางทัศนคติ มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกาย ที่จะทำสุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบความสนุกสนานร่าเริงกล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระชับกระฉ่ง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา และสังคมนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ คือ คนที่เริ่มเล่นกีฬาและคงยังเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬาแล้วนั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมออกมา แรงผลักดันที่ออกมานั้นจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

แรงจูงใจกับการความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

दनयथाहम (2538: 20-22) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการที่ช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วยเหตุผลเช่นนี้เองผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในความสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อมตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76-77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จอย่างทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น

2. ให้นักกีฬาที่มีโอกาสรับผิดชอบในการรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ ให้นักกีฬาที่มีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ

3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางและควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละทีมที่มีต่อความสำเร็จของทีมและทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายเพียงใด

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ

6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน

ชาญชัยโพธิ์คลัง (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันว่า ย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ

1. ความรู้สึกเกิดความภูมิใจในตนเอง (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้ตนมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทาง ด้วยกัน คือความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่างๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำ หรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือถูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้อยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจถูกพยาบาทเตือนตน

อยู่เสมอทำให้ฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะสู้ชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา นับเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่อยากจะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาที่มีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่า นักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้วจึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and SelfDiscovery) ลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง และการค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งซึ่งจะเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนึ่งเพื่อให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น ที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือ ความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันและอาจมีมาซึ่งผลตอบแทนอื่นๆ อีก เช่น รางวัลตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมสิ่งแวดล้อม และอื่นๆ แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

แนวคิดแบบจำลอง (Precede Framework)

แบบจำลอง (PRECEDE-PROCEED Model) เป็นทฤษฎีด้านพฤติกรรม พัฒนาโดยลอเรนซ์ กรีน (Lawrence W. Green) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ นำมาใช้ในการประเมินผลโครงสร้างสุขภาพต่างๆ ซึ่งแนวคิดนี้ให้ความสำคัญต่อบัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ 3 บัจจัย คือ บัจจัยนำ บัจจัยเอื้อ และบัจจัยเสริม โดยมีกระบวนการวิเคราะห์ที่เริ่มจากเป้าหมายและสภาพการณ์ของปัญหาที่เป็นอยู่ ย้อนกลับไปยังสาเหตุว่าเป็นเพราะบัจจัยใด ซึ่งประกอบด้วย 2 ระยะหลักคือ

1. ระยะการวินิจฉัย (การประเมินความต้องการที่จำเป็น) เรียกระยะนี้ว่า PRECEDE ย่อมาจาก บัจจัยนำ (Predisposing) บัจจัยเสริมแรง (Reinforcing) บัจจัยเอื้อ (Enabling) การวินิจฉัย

การศึกษา (Education Diagnosis) และการประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินผลและวินิจฉัยสาเหตุของพฤติกรรมอันเนื่องมาจากปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้ออำนวย

2. ระยะพัฒนาการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งดำเนินการตามกระบวนการนับตั้งแต่การประเมิน การวินิจฉัย การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผล

ในแนวคิดแบบจำลองจะมีขั้นตอนการวิเคราะห์แบบย้อนกลับ โดยเริ่มจากผลลัพธ์แล้วพิจารณาถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสาเหตุที่เนื่องมาจากพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาประยุกต์กับการศึกษาแรงจูงใจทางการเล่นกีฬาได้ คือ การวิเคราะห์ทางการศึกษา (Phase 4 – Education Diagnosis) ในขั้นนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ (แรงจูงใจทางการเล่นกีฬา) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) หมายถึง ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานและก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล หรือในอีกด้านหนึ่งปัจจัยนี้จะเป็นความพอใจ (Preference) ของบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ (Education Experience) ความพอใจนี้อาจมีผลทั้งในทางสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ปัจจัยซึ่งประกอบของปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความเชื่อ ค่านิยม การรับรู้ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงสถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจ (Socio-Economic Status) และอายุ เพศ ระดับการศึกษา ขนาดของครอบครัว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะมีผลต่อการวางแผนโครงการการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

2. ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) หมายถึง สิ่งที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ชุมชน รวมทั้งทักษะที่จะช่วยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้และความสามารถที่จะใช้แหล่งทรัพยากรต่างๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ราคา ระยะทาง ฯลฯ นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญก็คือ การหาได้ง่าย (Vailable) และความสามารถเข้าถึงได้ (Accessibility) ปัจจัยเอื้อ จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้การแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น

3. ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) หมายถึง ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติ หรือพฤติกรรมสุขภาพได้รับการสนับสนุนหรือไม่เพียงใด ลักษณะและแหล่งของปัจจัยเสริม จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัญหาในแต่ละเรื่อง เช่น การดำเนินงานสุขศึกษาในโรงเรียนหรือสถานศึกษาในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียน ปัจจัยเสริมที่สำคัญ ได้แก่ เพื่อนนักเรียน ครู อาจารย์ หรือบุคคลในครอบครัว เป็นต้น ปัจจัยเสริมอาจเป็นการกระตุ้นเตือน การให้รางวัลที่เป็นสิ่งของ คำชมเชย การยอมรับ การเป็นแบบอย่าง การลงโทษ การไม่ยอมรับการกระทำนั้นๆ หรืออาจเป็นกฎระเบียบที่ยังคับควบคุมให้บุคคลนั้นๆ ปฏิบัติตามก็ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้บุคคลจะได้รับจากบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลต่อตนเองและอิทธิพลของบุคคลต่างๆ นี้ก็จะแตกต่างกันไปตามพฤติกรรมของบุคคลและสถานการณ์โดยอาจช่วยสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ก็ได้

การดำเนินงานในขั้นตอนวิเคราะห์ทางการศึกษา จะเป็นการพิจารณาว่า ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมนั้น มีปัจจัยเฉพาะอะไรบ้าง ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพในลักษณะที่ต้องการได้ ถ้าได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงอะไรใหม่ให้เหมาะสม จัดลำดับความสำคัญของปัจจัย จัดกลุ่มปัจจัย และความยากง่ายของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านั้น ก็จะทำให้การวางแผนในขั้นต่อไปมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากรูปแบบของแรงจูงใจที่กล่าวมานั้น แรงจูงใจมีความสำคัญทั้งหมด โดยเฉพาะปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สามารถระบุถึงรูปแบบแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องส่วนตัว และหน้าที่การงาน

ความรู้เกี่ยวกับฟุตซอล

กีฬาฟุตซอลมีต้นกำเนิดมาจากประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ.1854 เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงฤดูหนาวนั้นหิมะปกคลุมทั่วบริเวณยากแก่การเล่นฟุตบอลในสนามกลางแจ้ง จึงจัดให้มีการเล่นฟุตบอลในร่มขึ้น โดยใช้สนามแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลภายในโรงยิม ซึ่งในช่วงเวลานั้นเรียการเล่นฟุตบอลประเภทนี้ว่า " indoor soccer" หรือ " five a side soccer "

ต่อมาในปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย ฮวน คาร์ลอสเชอเรียนี ได้นำอินดอร์ซอคเกอร์นี้ไปใช้ใน สมาคม YMCA (Young Man's Christian Association) ได้เล่นโดยใช้สนาม บาสเกตบอลในการเล่น แต่มีการเล่นทั้งภายในและภายนอกโรงยิม เพราะที่นั่นไม่ได้มีปัญหา ด้านสภาพภูมิอากาศ อินดอร์ซอคเกอร์ ได้รับความนิยมและมีคนให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆกระทั่งปี 1932 โรเจอร์ เกรน ได้บัญญัติกฎที่เป็นมาตรฐานในการควบคุมการแข่งขันขึ้นและได้ใช้กฎและข้อบังคับนี้ใช้จนมาถึงปัจจุบันนี้

กีฬาอินดอร์ซอคเกอร์จากประเทศแคนาดา ได้รับความนิยมแพร่หลายลงมาสู่ประเทศอุรุกวัย ไม่นานก็แพร่หลายและเป็นที่นิยมทั่วทั้งทวีปอเมริกาใต้ก่อนที่จะข้ามฝั่งไปสู่ประเทศในทวีปยุโรป และทั่วโลกในที่สุด

ฟุตซอล (Futsal) คือคำที่นานาประเทศใช้เรียกกีฬาประเภทนี้โดยมีรากศัพท์มาจากประเทศสเปนหรือโปรตุเกส ที่เรียก Soccer ว่า "FUTbol" หรือ "FUTebol" และที่ภาษาฝรั่งเศสหรือสเปนเรียก Indoor ว่า "SALa" หรือเมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำว่า FUTSALการแข่งขันฟุตซอลระดับนานาชาติจัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1965 ที่อเมริกาใต้และประเทศปารากวัยเป็นทีมที่ชนะเลิศในครั้งนั้นต่อมาก็มีการจัดการแข่งขันอยู่เป็นประจำ แต่ส่วนมากจะเป็นการจัดขึ้นในประเทศแถบอเมริกาใต้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกขึ้นเป็นครั้งแรกที่ เซาเปาโล ประเทศบราซิล ทีมที่ชนะได้แก่ทีมบราซิล และได้จัดการแข่งขันอย่างไม่เป็นทางการอีก 2 ครั้งคือใน ค.ศ. 1958 และ 1988 โดยมีประเทศสเปนและออสเตรียเป็นเจ้าภาพการแข่งขันตามลำดับ

ในปี ค.ศ. 1989 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้เข้ามาดูแลและจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกเริ่มจัดขึ้นในปี 1989 ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีทีมที่ร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ทีม ซึ่งทีมที่ได้แชมป์คือ ทีมชาติบราซิล ซึ่งชนะเนเธอร์แลนด์ 2-1 และตำแหน่งดาวยิงสูงสุดคือ Laszlo Zladany ทีมชาติฮังการี ทำได้ 7 ประตู การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่ฮ่องกงในปี 1992 และบราซิลก็ได้แชมป์สมัยที่ 2 อย่างสวยงาม ด้วยการถล่มสหรัฐอเมริกา 4-1 ส่วนดาวซัลโวคือ Rajabi Shirazi ทำได้ 16 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 3 จัดที่สเปนในปี 1996 ทีมชาติบราซิลก็ยังคงครองเจ้าสนามโต๊ะเล็กอีกครั้งด้วยการพิชิตสเปนเจ้าภาพ 6-4 ตำแหน่งดาวซัลโวคือ Manoel ทีมชาติบราซิล 14 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4 ที่เยอรมนีปี 2000 ซึ่งในครั้งนี้นักเตะทีมชาติไทยได้ลงเล่นในระดับโลกเป็นครั้งแรก ถึงแม้ว่าจะแพ้ทั้ง 3 นัดแต่ก็เป็นการชิมลางในระดับโลกได้เป็นอย่างดีและสเปนรองแชมป์ก็กลับมามีตำแหน่งแชมป์ด้วยการเอาชนะบราซิล 4-3 คราวนี้แชมป์ไปครองอย่างพลิกความคาดหมาย ดาวซัลโว Manoel Tobias ทีมชาติบราซิล 19 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 5 ที่เกาหลีปี 2002 ทีมชาติไทยก็ยังมีโอกาสมาโชว์ฝีเท้าอีกครั้ง และครั้งนี้ยังเก็บได้ 3 แต้ม ด้วยการชนะออสเตรีย 3-2 ส่วนแชมป์ตกเป็นของสเปนซึ่งเอาชนะอิทาลี่ 2-1

ประวัติความเป็นมาและระเบียบการแข่งขันฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก

ประวัติความเป็นมาของการแข่งขันฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สพฐฟุตบอลลีก

- ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2548 ทีมโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
- ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2549 ทีมโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
- ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2550 ทีมโรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ
- ครั้งที่ 4 ปี พ.ศ. 2551 ทีมโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
- ครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2552 ทีมโรงเรียนราชวินิตบางเขน
- ครั้งที่ 6 ปี พ.ศ. 2553 ทีมโรงเรียนราชวินิตบางเขน
- ครั้งที่ 7 ปี พ.ศ. 2554 ทีมโรงเรียนราชวินิตบางเขน
- ครั้งที่ 8 ปี พ.ศ. 2555 ทีมโรงเรียนปทุมคงคา

ครั้งที่ 9 ปี พ.ศ. 2556 ทีมโรงเรียนราชวินิตบางเขน

ครั้งที่ 10 ปี พ.ศ. 2557 ทีมโรงเรียนราชวินิตบางเขน

ครั้งที่ 11 ปี พ.ศ. 2558 ทีมโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

ครั้งที่ 12 ปี พ.ศ. 2559 ทีมโรงเรียนปทุมคงคา

การแข่งขันฟุตบอลในปัจจุบันถือได้ว่าการจัดการแข่งขันกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถจัดการแข่งขันได้ง่าย จึงทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการพัฒนาขึ้นมาค่อนข้างจะเร็ว และงบประมาณในการทำทีมไม่มากนักเหมือนกับฟุตบอล สโมสรที่ใช้ในการแข่งขันก็สามารถหาเล่นได้ง่าย เนื่องจากขนาดของสนามมีขนาดเล็กกว่าฟุตบอล และจากการพัฒนาดังกล่าวทีมฟุตบอลของไทย ก็สามารถรั้งอันดับที่ 2 จากการชิงแชมป์เอเซีย ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ และสามารถคว้าสิทธิ์ในการเข้าไปเล่นในรอบสุดท้ายที่ประเทศบราซิลที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 2008 และประเทศไทยยังได้เสนอตัวเป็นขอเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกครั้งที่ 7 ในปี ค.ศ. 2012 และเราคนไทยทุกคน หวังว่าการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์ครั้งนี้จะเกิดขึ้นที่ประเทศไทยของเราในปี ค.ศ. 2016

โครงการแข่งขัน เนชั่นแนล-สพฐ. ฟุตบอลลีก รุ่น 17 ปี (สุนันทวิทย์ พลอยขาว. 2559: 6-7)

หลักการและเหตุผล เนื่องจากฟุตบอลเป็นอีกหนึ่งกีฬาที่คนไทยมีศักยภาพเพียงพอที่จะก้าวไปถึงระดับโลก เห็นได้จากอัตราการเจริญเติบโตในการที่มีคนนิยมเล่นกันทั่วไป ทีมชาติไทยใช้เวลาเพียงไม่กี่ปีก็สามารถขึ้นอยู่ลำดับต้นๆ ของอันดับโลก หากได้รับการพัฒนาดังแต่ระดับรากหญ้า และเยาวชนเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญกับวงการฟุตบอลต่อไปในภายภาคหน้า

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาฟุตบอลให้เป็นเลิศ เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติต่อไป อีกทั้งเป็นการพัฒนาด้านการจัดการแข่งขันในฐานะเจ้าบ้าน เป็นผู้จัดการที่ดี เป็นผู้ชม ผู้เชียร์ ผู้เล่น มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ก่อให้เกิดความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และห่างไกลยาเสพติด จึงกำหนดการแข่งขัน เนชั่นแนล-สพฐ. ฟุตบอลลีก อายุไม่เกิน 17 ปี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เยาวชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี มีนิสัยรักการออกกำลังกาย ห่างไกลยาเสพติด และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. เพื่อให้ครู นักเรียน และบุคลากรได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีเวทีในการแสดงความสามารถ ความคิดอย่างสร้างสรรค์ในการเป็นเจ้าภาพและทีมเยือน

3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน บุคลากรภายในโรงเรียน และต่างโรงเรียน เกิดความรักสามัคคีของคนในวงการศึกษา

4. เพื่อพัฒนาศักยภาพครู นักเรียน บุคลากรทุกฝ่าย

5. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผู้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

เป้าหมาย

เชิงปริมาณ: นักเรียน ครู และบุคลากร จำนวน 16 โรงเรียน

เชิงคุณภาพ: นักเรียน ครู และบุคลากรสามารถปฏิบัติหน้าที่พัฒนาตนเองดีขึ้น

จำนวนทีม

ทีมที่เข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาอายุไม่เกิน 17 ปี แต่ละทีมมีนักกีฬา 15 คน เจ้าหน้าที่ 5 คน ประกอบด้วย

1. โรงเรียนวัดสุทธิวราราม	2. โรงเรียนปทุมคงคา
3. โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ	4. โรงเรียนลานสักรวิทยา
5. โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	6. โรงเรียนวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
7. โรงเรียนศรีบุญยานนท์	8. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
9. โรงเรียนราชวินิต บางแคปานขำ	10. โรงเรียนปทุมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงินอนุสรณ์
11. โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร	12. โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม
13. โรงเรียนราชวินิตบางเขน	14. โรงเรียนทวีธาภิเศก
15. โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย	16. โรงเรียนศรัทธาสมุทร

สถานที่จัดการแข่งขันและจัดกิจกรรม

แข่งขันแบบเหย้า-เยือน พบกันหมด แต่ละโรงเรียนหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ รวม 15 ครั้งๆ

ละ 8 คู่

ระยะเวลาการแข่งขัน

ตามมติคณะกรรมการจัดการแข่งขันกำหนด (ระหว่างเดือนมิถุนายน – กันยายน)

งบประมาณ

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขัน ค่าอาหาร รางวัล และกรรมการตัดสิน

2. โรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม

3. บริษัทเนชั่นแมน (ไทยแลนด์) จำกัด

4. บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครู นักเรียน นักกีฬา บุคลากรและผู้ร่วมกิจกรรม มีความรู้ มีความเข้าใจ มีความสามารถ ปฏิบัติตัวเป็นเจ้าภาพและทีมเยือนที่ดี
2. นักเรียน เยาวชน ใช้กีฬาฟุตบอลเป็นสื่อในการออกกำลังกาย
3. ผู้ร่วมกิจกรรมสามารถทำงานเป็นหมู่คณะ และมีความรับผิดชอบร่วมกัน
4. บังเกิดเครือข่ายกีฬาที่ยั่งยืน

ประโยชน์ของการเล่นกีฬาฟุตบอล

กองพัฒนาการบุคคลการกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2548: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของประโยชน์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ไว้หลายด้าน ซึ่งทั้งตัวผู้เล่น สังคมและประเทศชาติ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เล่น แยกเป็น 4 ส่วน คือ

ด้านร่างกาย

- ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ซึ่งนำไปสู่ทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬา
- ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรงและอดทน
- ทำให้ระบบหายใจและระบบหมุนเวียนโลหิตดีขึ้น
- ทำให้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายมีการทำงานสัมพันธ์กัน
- ทำให้ร่างกายมีการทรงตัวที่ดี
- ทำให้การขับถ่ายและการรักษาอุณหภูมิของร่างกายดีขึ้น
- ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วและว่องไว
- ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สง่างาม

ด้านจิตใจ

- ทำให้จิตใจสบาย อารมณ์แจ่มใส สดชื่น
- ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์
- ทำให้รู้จักอดทนและอดกลั้นกับสิ่งที่มากระทบ
- ทำให้รู้จักเป็นผู้ให้และเสียสละ
- ทำให้มีสมาธิ จิตใจแข็งแกร่งขึ้น
- ทำให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจ เคารพและยอมรับกฎกติกา

- ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เคารพตนเอง และผู้อื่น

ด้านสติปัญญา

- ทำให้เกิดความเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม
- ทำให้รู้จักคิดและคาดคะเนล่วงหน้า
- ทำให้รู้จักวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีเหตุผล
- ทำให้กล้าที่จะแสดงออกทางความคิดและทางกาย
- ทำให้รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยไหวพริบ
- ทำให้เกิดความรู้ใน กฎกติกา ระเบียบวินัย ยุทธวิธี และระบบการแข่งขัน

ด้านทัศนคติคุณธรรมและจริยธรรม

- ทำให้รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น
- ทำให้รู้จักรักและเคารพในความยุติธรรม
- ทำให้รู้จักปฏิบัติตนเองตามขอบเขตอันเหมาะสมถูกต้อง
- ทำให้รู้จักมองคนและสิ่งอื่นๆ ในแง่ดี
- ทำให้รู้จักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
- ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อ การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักการให้อภัย

2. ประโยชน์ด้านสังคม

- ทำให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและหมู่คณะ
- ทำให้รู้จักและยอมรับในสังคม
- ทำให้รู้จักเคารพกฎระเบียบของสังคม และมีวินัย
- ทำให้เกิดความเสมอภาคขึ้นในสังคม
- ทำให้รู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี
- ทำให้เป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีทางสังคม
- ทำให้ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม
- รู้จักทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป

3. ประโยชน์ด้านอื่นๆ

- สามารถสร้างชื่อเสียง เกียรติยศให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล รวมทั้งสถาบันบ้าน

เกิดและประเทศชาติ

- ทำให้เกิดการสร้างงาน และอาชีพให้แก่ตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

สื่อมวลชน องค์กรธุรกิจ เป็นต้น

- ทำให้สถานที่ หรือ ห้องถื่นที่จัดการแข่งขันเป็นที่รู้จักและเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ

- เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง บุคคล องค์การทั้งภายในและระหว่างประเทศ

กติกาฟุตบอล

กติกาข้อ 1 สนามแข่งขัน (The Pitch) ขนาดสนาม (Dimension) สนามแข่งขันต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความยาวของเส้นข้างต้องยาวกว่าความยาวของเส้นประตู

ความยาว ต่ำสุด 25 เมตร สูงสุด 42 เมตร

ความกว้าง ต่ำสุด 15 เมตร สูงสุด 25 เมตร

การแข่งขันระหว่างชาติ (International Matches)

ความยาว ต่ำสุด 38 เมตร สูงสุด 42 เมตร

ความกว้าง ต่ำสุด 18 เมตร สูงสุด 22 เมตร

กติกาข้อ 2 ลูกบอล (The Ball) คุณลักษณะและหน่วยการวัด (Qualities and Measurements) ลูกบอลต้อง เป็นทรงกลม ทำด้วยหนัง หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เส้นรอบวงไม่น้อยกว่า 62 เซนติเมตร และไม่เกินกว่า 64 เซนติเมตร ขณะเริ่มการแข่งขันลูกบอลต้องมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 400 กรัม และไม่มากกว่า 440 กรัม ความดันลมของลูกบอล 0.4 - 0.6 ระดับบรรยากาศ (400 - 600 กรัมต่อตารางเซนติเมตร) ที่ระดับน้ำทะเล

กติกาข้อ 3 จำนวนผู้เล่น (The Number of Players) ผู้เล่น (Players) ในการแข่งขันจะมีผู้เล่นสองทีม แต่ละทีมต้องมีผู้เล่นในสนามไม่เกิน 5 คน และต้องมีผู้เล่นคนหนึ่งเป็นผู้รักษาประตูอนุญาตให้มีผู้เล่นสำรองไม่เกิน 7 คน

กติกาข้อ 4 อุปกรณ์ของผู้เล่น (The Player's Equipment) ความปลอดภัย (Safety) ผู้เล่นต้องไม่ใช้อุปกรณ์หรือสวมใส่สิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้เล่นอื่น รวมถึงเครื่องประดับต่างๆทุกชนิด

กติกาข้อ 5 ผู้ตัดสิน (The Referee) อำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสิน (The Authority of the Referee) การแข่งขันแต่ละครั้งจะถูกควบคุมโดยผู้ตัดสิน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กติกาแข่งขันกำหนดไว้ นับตั้งแต่ได้ก้าวเข้าสู่สถานที่ตั้งของสนามแข่งขัน และจะสิ้นสุดเมื่อได้ออกจากสนามที่ตั้งนั้นไป

กติกาข้อ 6 ผู้ตัดสินที่ 2 (The Second Referee) ให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านตรงข้ามของสนามแข่งขันกับผู้ตัดสิน เขาได้รับอนุญาตให้ใช้นกหวีดได้ ผู้ตัดสินที่ 2 จะช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกการแข่งขัน

กติกาข้อ 7 ผู้รักษาเวลาและผู้ตัดสินที่ 3 (The Timekeeper and The Third Referee) ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่นั่งอยู่ด้านนอกสนามที่เส้นแบ่งแดนด้านเดียวกับเขตเปลี่ยนตัว ผู้รักษาเวลาและผู้ตัดสินที่ 3 จะใช้นาฬิกาจับเวลาที่เหมาะสม และจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ที่แสดงให้เห็นการกระทำผิดกติการวม ซึ่งทางสมาคมและสโมสรที่เป็นเจ้าของสนามจัดเตรียมไว้ให้ก่อนเริ่มการแข่งขัน

กติกาข้อ 8 ระยะเวลาของการแข่งขัน (The Duration of The Match) การแข่งขันแบ่งระยะเวลาออกเป็น 2 ครึ่ง ครึ่งละ 20 นาทีเท่ากัน การรักษาเวลาเป็นหน้าที่ของผู้รักษาเวลา ซึ่งมีหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในกติกาข้อ 7 ระยะเวลาของการแข่งขันแต่ละครึ่งอาจมีการเพิ่มเวลาเพื่อการเตะโทษ ณ จุดโทษ

เวลานอก (Time-Out) ทั้งสองทีมมีสิทธิขอเวลานอก เป็นระยะเวลา 1 นาที ได้ในแต่ละครึ่งเวลา ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

การพักครึ่งเวลา (Half-time Interval) ต้องไม่เกิน 15 นาที

กติกาข้อ 9 การเริ่มเล่นและการเริ่มเล่นใหม่ (The Start and Restart of Play) การเตรียมการเบื้องต้น (Preliminaries) การเลือกแดนกระทำโดยการเสี่ยงด้วยเหรียญ ทีมที่ชนะการเสี่ยงจะเป็นผู้เลือกประตูในการรุกในครึ่งเวลาแรกของการแข่งขันอีกทีมจะเป็นฝ่ายเตะเริ่มเล่น เพื่อเริ่มต้นการแข่งขันทีมที่ชนะการเสี่ยงจะทำการเตะเริ่มเล่นในครึ่งเวลาหลังของการแข่งขัน ทั้งสองจะเปลี่ยนแดนกันในครึ่งเวลาหลังช่วงการแข่งขันและทำการรุกประตูฝ่ายตรงข้าม

กติกาข้อ 10 ลูกบอลอยู่ในและนอกการเล่น (The Ball In and Out of Play) ลูกบอลอยู่ในการเล่น (Ball in Play) ลูกบอลอยู่ในการเล่นอยู่ตลอดเวลา นับจากการเล่นจนกระทั่งการแข่งขันสิ้นสุดลง รวมทั้งเมื่อ

1. ลูกบอลกระดอนจากเสาหรือคานประตูเข้ามาในสนามแข่งขัน
2. การเตะเข้าเล่นจะนำลูกบอลมาวาง ณ จุดที่ใกล้เส้นข้างและเส้นสมมติที่ขนานกับเส้นประตู ภายใต้ตำแหน่งเมื่อลูกบอลกระทบเพดาน

ลูกบอลอยู่นอกการเล่น (Ball out of Play) ลูกบอลอยู่นอกการเล่นเมื่อ

1. ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้างไม่ว่าบนพื้นหรือในอากาศ
2. ผู้ตัดสินสั่งหยุดการเล่น
3. ลูกบอลกระทบหลังคา

กติกาข้อ 11 การนับประตู (The Method of Scoring) การทำประตู (Goal Scored) จะถือว่าได้ประตู เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูระหว่างเสาประตูภายใต้คานประตู ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องไม่มีการทำผิดกติกาการแข่งขันเกิดขึ้นโดยทีมที่ทำประตู

ช้อยกเว้น ผู้รักษาประตูและผู้เล่นฝ่ายรุกไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการใช้มือและแขน

ทีมชนะ (Winning Team) ทีมที่ทำประตูได้มากกว่าในการแข่งขันจะเป็นฝ่ายชนะ (Winner) ถ้าทั้งสองทีมทำประตูได้เท่ากันหรือทำประตูกันไม่ได้ การแข่งขันครั้งนี้จะถือว่า เสมอกัน (Draw)

ระเบียบการแข่งขัน (Competition Rules) สำหรับการแข่งขันที่จบลงโดยผลเสมอกัน ระเบียบการแข่งขันอาจจะกำหนดรายละเอียดซึ่งเกี่ยวข้องกับการต่อเวลาพิเศษหรือการดำเนินการอื่นๆ เพื่อหาทีมที่ชนะในการแข่งขันครั้งนั้น

กติกาข้อ 12 การเล่นที่ผิดกติกาและประพฤติผิด (Fouls and Misconduct) การกระทำที่ผิดกติกาและเสียมารยาทจะถูกลงโทษดังนี้

โทษโดยตรง (Direct Free Kick) ถ้าผู้เล่นกระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 6 ข้อต่อไปนี้ โดยผู้ตัดสินพิจารณาเห็นว่าขาดความระมัดระวัง ไม่ได้ไตร่ตรองยังคิดหรือใช้กำลังแรงเกินกว่าเหตุ จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษโดยตรง ได้แก่

1. เตะ (Kick) หรือพยายามเตะคู่ต่อสู้
2. ขัดขา (Trips) หรือพยายามขัดขาคู่ต่อสู้
3. กระโดด (Jump) เข้าใส่คู่ต่อสู้
4. ชน (Charges) คู่ต่อสู้ รวมถึงการชนด้วยไหล่
5. ทำร้าย (Strikes) หรือพยายามทำร้ายคู่ต่อสู้
6. ผลัก (Pushes) คู่ต่อสู้

ถ้าผู้เล่นกระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 4 ข้อต่อไปนี้ จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษโดยตรงเช่นกัน ได้แก่

1. ดึง (Holds) คู่ต่อสู้
2. ถ่มน้ำลาย (Spits) ใส่คู่ต่อสู้
3. การพุ่งตัว (Slides) ในสภาวะที่พยายามจะเล่นลูกบอล ในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายตรง

ข้ามกำลังเล่นลูกบอลหรือพยายามเล่นลูกบอลโดยคู่ต่อสู้ (Sliding Tackle) ยกเว้น ผู้รักษาประตูสามารถสไลด์ในเขตโทษของตนเองเพื่อป้องกันประตูได้

4. เล่นลูกด้วยมือโดยเจตนา ยกเว้น ผู้รักษาประตูที่อยู่ในเขตโทษของตนเอง

การกระทำผิดที่ต้องถูกให้ออก (Sending off Offences) ผู้เล่นต้องถูกให้ออกและแสดงใบแดง ถ้ากระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดต่อไปนี้

1. กระทำผิดกติกาการเล่นอย่างรุนแรง (Serious Foul Play)
2. ประพฤติผิดกติกาอย่างร้ายแรง (Violent Conduct)

3. ถ่มน้ำลายใส่คู่ต่อสู้และบุคคลอื่นๆ (Spits at an Opponent or any Other Person)

4. ป้องกันฝ่ายตรงข้ามในการได้ประตูหรือทำให้เสียโอกาสในการทำประตูได้อย่างชัดเจนโดยเจตนาเล่นลูกบอลด้วยมือ (กรณีนี้ไม่รวมถึงผู้รักษาประตูที่อยู่ในเขตโทษของตนเอง)

5. ป้องกันโอกาสในการทำประตูได้อย่างชัดเจนของฝ่ายตรงข้ามที่กำลังเคลื่อนที่มุ่งตรงไปยังหน้าประตูของฝ่ายตนโดยการกระทำผิดกติกา ต้องถูกลงโทษเป็นโทษโดยตรงหรือเตะโทษ ณ จุดโทษ²⁷

6. กระทำผิดซ้ำซาก (Uses Offensive) ใช้วาจาเหยียดหยามหยาบคาย (Insulting or Abusive Language) หรือแสดงท่าทางไม่เหมาะสม

7. ได้รับการคาดโทษเป็นครั้งที่สองในการแข่งขันครั้งเดียวกัน (Receives a Second Caution in the Same Match)

กติกาข้อ 13 การเตะโทษ (Free Kick) ประเภทของการเตะโทษ (Type of Free Kick)

การเตะโทษมีทั้งโทษโดยตรง (Direct) และโทษโดยอ้อม (Indirect) ในการเตะโทษโดยตรงและโดยอ้อม ในขณะที่เตะลูกบอลต้องตั้งวางนิ่งอยู่กับที่ เมื่อมีการเตะเกิดขึ้น ผู้เตะต้องไม่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งที่สอง ก่อนที่จะถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่นก่อน

การเตะโทษโดยตรง (The Direct Free Kick) ถ้าเตะโทษโดยตรงที่เดียวเข้าประตูของฝ่ายตรงข้ามจะถือว่าเป็นประตู

การเตะโทษโดยอ้อม (The Indirect Free Kick) จะเป็นประตูเมื่อลูกบอลได้ถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่นๆ ก่อนที่จะเข้าประตู

กติกาข้อ 14 การทำผิดกติการวม (Accumulated Fouls) จะลงโทษด้วยโทษโดยตรงตามกติกาข้อ 12 การกระทำผิดกติการวม 5 ครั้งแรกของแต่ละทีมในแต่ละครึ่งเวลา จะต้องจับบันทึกในสรุปผลการแข่งขัน ตำแหน่งของการเตะโทษ (Position of Free Kick) สำหรับการกระทำผิดกติการวม 5 ครั้งแรกของแต่ละทีมในแต่ละครึ่งเวลาของการแข่งขัน จะถูกจับบันทึกไว้

กติกาข้อ 15 การเตะโทษ ณ จุดโทษ (The Penalty Kick)

การเตะโทษ ณ จุดโทษ จะลงโทษแก่ทีมที่กระทำความผิดที่เป็นโทษโดยตรง ซึ่งการกระทำผิดภายในเขตโทษของตนเองและขณะที่ลูกบอลอยู่ในการเล่น สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะโทษ ณ จุดโทษ อนุญาตให้ชดเชยเวลาสำหรับการเตะโทษ ณ จุดโทษ เมื่อหมดเวลาการแข่งขันของแต่ละครึ่ง หรือเมื่อหมดเวลาของการต่อเวลาพิเศษ

กติกาข้อ 16 การเตะเข้าเล่น (Kick In)

การเตะเข้าเล่นเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะเข้าเล่น

การเตะเข้าเล่น (A Kick in Awarded)

1. เมื่อลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปทั้งลูกไม่ว่าจะบนพื้นหรือในอากาศ หรือกระทบหลังคา

2. จากจุดที่ซึ่งลูกบอลตัดผ่านออกเส้นข้างไป

3. ให้ฝ่ายตรงข้ามกับผู้เล่นที่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย

ตำแหน่งของลูกบอลและผู้เล่น (Position of the Ball and the Players)

1. ลูกบอลจะต้องวางนิ่งอยู่บนเส้นข้าง

2. การเตะเข้าเล่นเตะไปในทิศทางใดก็ได้

กติกาข้อ 17 การเล่นลูกจากประตู (The Goal Clearance)

การเล่นลูกจากประตู เป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเล่นลูกจากประตู

การเล่นลูกจากประตู เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูออกไปทั้งลูก ไม่ว่าจะบนพื้นหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายลูกสัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 11

กติกาข้อ 18 การเตะจากมุม (The Corner Kick)

การเตะจากมุมเป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะจากมุม แต่ต้องทำประตูฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น

เตะจากมุมเมื่อ (A Corner Kick Awarded When) เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านออกเส้นประตูไปทั้งบนพื้นหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายรับสัมผัสลูกเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 11

ระเบียบการแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สพฐ ฟุตบอลลีก รุ่นอายุ 17 ปี ชาย

1. ระเบียบการแข่งขัน

ระเบียบการแข่งขันครั้งนี้เรียกว่า ระเบียบการแข่งขันกีฬาเนชั่นแมน-สพฐ ฟุตบอลลีก รุ่นอายุ 17 ปี ชาย (Play off) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ประเภทการแข่งขันรุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ชาย

3. คุณสมบัติเข้าแข่งขัน

นักกีฬาฟุตบอลที่มีสิทธิเข้าแข่งขัน จะต้องมียุทธสมบัติ ดังต่อไปนี้

3.1 ผู้สมัครเข้าแข่งขันต้องเป็นชาย สัญชาติไทย

3.2 ผู้สมัครเข้าแข่งขันจะต้องมีอายุ 17 ปี ต้องมีหลักฐานการเกิดไม่ก่อนปี พ.ศ. 2543

3.3 การนับอายุของผู้เข้าสมัคร นับถึงปี พ.ศ. 2560

3.4 ผู้สมัครต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันในสังกัดของโรงเรียนที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ก่อนวันที่ 1 มิถุนายน 2558

3.5 นักกีฬา 1 ทีม สามารถส่งผู้เข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 15 คน

3.6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดที่ห่างจากกรุงเทพมหานครไม่เกิน 250 กิโลเมตร

3.7 ห้ามนักกีฬาฟุตบอลที่เป็นตัวแทนทีมชาติ ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ลงทำการแข่งขัน

3.8 ผู้สมัครเข้าแข่งขันผู้หนึ่งมีสิทธิส่งชื่อสมัครเข้าแข่งขันในทีมโรงเรียนได้เพียงทีมเดียวเท่านั้น หากมีชื่อสมัครซ้ำซ้อน จะตัดสิทธิไม่ให้ลงแข่งขันตลอดฤดูกาลแข่งขัน โดยจะอ้างว่ามีผู้นำชื่อสมัครเข้าแข่งขันโดยตนเองไม่ทราบไม่ได้

3.9 นักกีฬาฟุตบอล และเจ้าหน้าที่ประจำทีมที่สมัครเข้าแข่งขัน จะต้องไม่อยู่ในระหว่างที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) หรือ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (A.F.C) หรือ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งอาเซียน (A.F.F) หรือ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (F.A.T) หรือการกีฬาแห่งประเทศไทย (S.A.T) ลงโทษห้ามเข้าแข่งขัน หรือ จัดการแข่งขันผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษนี้ ไม่มีสิทธิเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับทีมที่เข้าแข่งขันครั้งนี้ไม่ว่าประการใดๆ

4. หลักฐานในการสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน

4.1 ใบสมัครทีม โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ลงนาม หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บริหารสถานศึกษา

4.2 ทะเบียนรายชื่อนักกีฬาฟุตบอลและเจ้าหน้าที่ ตามคุณสมบัติในข้อ 3 จำนวนไม่น้อยกว่า 10 คน และไม่เกิน 14 เรียงตามลำดับหมายเลขที่ส่งแข่งขัน พร้อมทั้งลายเซ็นของนักกีฬาฟุตบอลที่แท้จริง และรายชื่อของเจ้าหน้าที่ประจำทีมไม่ขาดคุณสมบัติ

4.3 ทะเบียนรูปถ่ายนักกีฬาฟุตบอล (แผงรูป) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ลงนามหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บริหารสถานศึกษาพร้อมประทับตราสถานศึกษา

4.4 ใบรับรองว่านักกีฬาปัจจุบันกำลังศึกษาในสถานศึกษาและติดรูปถ่ายพร้อมประทับตราสถานศึกษา (ปพ.1)

4.5 ใบรับรองของผู้ปกครอง

4.6 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (รับรองสำเนาถูกต้อง) และแสดงบัตรประจำตัวประชาชนตัวจริงวันแข่งขัน

5. การสมัครเข้าแข่งขัน

ส่งใบสมัครเข้าแข่งขันที่โรงเรียนวัดสุทธิวาราม

6. กำหนดการแข่งขัน

6.1 สถานที่แข่งขัน ณ สนามโรงเรียนวัดสุทธิวารามหรือที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกำหนด

6.2 จับฉลากแบ่งสายการแข่งขันในวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2560 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดสุทธิวาราม

6.3 เริ่มการแข่งขันในวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2560 ถึง 9 กันยายน พ.ศ. 2560

6.4 เวลาเริ่มการแข่งขันตั้งแต่เวลา 08.30 น. เป็นต้นไป

6.5 สิทธิของทีมฟุตบอลที่ได้ตำแหน่งชนะเลิศและรองชนะเลิศ จะได้รับสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเนชั่นแมน-สพฐ ฟุตบอลลีก รุ่นอายุ 17 ปี ชาย ในปีการศึกษา 2560

7. การดำเนินการจัดการแข่งขัน

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงรายการหรือกำหนดเวลาในการแข่งขันหรือการแข่งขันในวิธีอื่นๆ เพื่อความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดให้ทำการแข่งขันได้ โดยมิทำให้ทีมหนึ่งทีมใดได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์

8. การแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครั้ง

การแข่งขันเป็นออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที พักระหว่างครึ่ง 5 นาที

9. อนุญาตให้ขอเวลานอกได้ครั้งเวลาละ 1 ครั้ง(ไม่เกิน 1 นาที) หากไม่ใช้สิทธิ์การขอเวลานอกในครั้งแรกจะไม่สามารถนำไปทดแทนในครั้งเวลาหลังได้

10. กำหนดการแข่งขันที่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ได้กำหนดไว้ ทีมต่างๆ จะขอเปลี่ยนแปลงไม่ได้

11. หากมีปัญหา นอกเหนือจากที่ระบุ ในเรื่องของการกำหนดการแข่งขัน ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการจัดการแข่งขันเป็นผู้พิจารณาผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ฯ ถือเป็นยุติ จะอุทธรณ์มิได้

12. กติกาและการตัดสิน

12.1 ซึ่งสมาคม ฯ ได้ประกาศใช้แล้ว

12.2 ทีมที่เข้าร่วมแข่งขัน จะต้องยอมรับการตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันนั้น การตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอลในระหว่างการแข่งขันถือเป็นสิ้นสุดจะอุทธรณ์มิได้

13. ทีมฟุตบอลที่ได้เข้าร่วมทำการแข่งขันจะต้องไปแข่งขันตาม วัน เวลา และสนามแข่งขันตามที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ กำหนดทีมใดที่ลงสนามแข่งขันโดยมีผู้เล่นน้อยกว่า 5 คน ให้ปรับ

ทีมนั้นเป็นแพ้และทีมใดมาถึงสนามแข่งขันแล้ว แต่ไม่พร้อมที่จะลงแข่งขันภายในเวลาที่กำหนด ให้คู่แข่งขันเป็นผู้ชนะผ่าน หากไม่พร้อมที่จะลงแข่งขันทั้ง 2 ทีม ให้ปรับเป็นแพ้ทั้งทีม

14. ในวันแข่งขันให้ผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมแข่งขัน ส่งบัญชีรายชื่อผู้เล่นได้ไม่เกิน 15 คนโดยลำดับหมายเลขให้ตรงตามเลขที่ได้สมัครไว้ ตามแบบฟอร์มใบส่งรายชื่อวันแข่งขัน โดยให้มีผู้เล่นลงสนามแข่งขันได้ 5 คน และผู้เล่นสำรอง 10 คน

15. ถ้าปรากฏว่าทีมใดส่งชื่อ หรือ นามสกุล ผู้เล่นปลอมหรือจัดผู้ไม่มีสิทธิตามระเบียบการแข่งขันฯ นี้ลงแข่งขัน ให้ปรับทีมนั้นเป็นแพ้ในการแข่งขันครั้งนั้น

16. ทีมใดเจตนาไม่ลงสนามแข่งขัน ซึ่งกำลังดำเนินการแข่งขันอยู่นั้นหรือแสดงเจตนาไม่ร่วมการแข่งขันต่อไปจนหมดเวลาการแข่งขันให้ปรับทีมนั้นเป็นแพ้ในการแข่งขันครั้งนั้น

17. คู่แข่งขันมีสิทธิที่จะตรวจบัญชีรายชื่อ หรือทะเบียนรูปถ่ายของคู่แข่งขัน

คู่แข่งขันมีสิทธิที่จะตรวจบัญชีรายชื่อ หรือทะเบียนรูปถ่ายของคู่แข่งขัน ก่อนเริ่มการแข่งขันหากพบว่าหรือสงสัยว่าผู้เล่นของฝ่ายตรงข้ามขาดคุณสมบัติ

18. การเปลี่ยนตัวนักกีฬาฟุตบอลในระหว่างทำการแข่งขัน

การเปลี่ยนตัวนักกีฬาในระหว่างทำการแข่งขัน สามารถเปลี่ยนตัวนักกีฬาได้ตลอดระยะเวลาในขณะทำการแข่งขันกำลังดำเนินอยู่ ผู้เล่นที่เปลี่ยนตัวออกมาแล้วสามารถเปลี่ยนกลับไปเล่นได้

19. ตั้งแต่เริ่มเข้าสู่สนาม ผู้ตัดสินมีอำนาจในการตักเตือนผู้เล่นใดๆ ที่กระทำความผิด หรือมีพฤติกรรมที่แสดงถึงการไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ผู้ตัดสินมีอำนาจสั่งให้ผู้เล่นคนนั้นออกจากสนามได้ และต้องรายงานต่อคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาดำเนินการลงโทษต่อไป

20. ผู้ที่เป็นหัวหน้าชุด ต้องติดเครื่องหมายหัวหน้าทีม (ปลอกแขน) ที่แขนเสื้อด้านซ้ายให้ชัดเจน

21. การประท้วง

21.1 ทีมใดประท้วงเรื่องสิทธิของผู้เล่น หรือเรื่องอื่นใดที่ไม่ได้ระบุในระเบียบนี้ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้แทนซึ่งได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นผู้ยื่นประท้วงคำประท้วงนั้น จะต้องมีข้อความชัดเจนและมีหลักฐานประกอบ บัตรประชาชน ยื่นต่อคณะกรรมการจัดการการแข่งขัน การประท้วงนี้สามารถประท้วงได้ตั้งแต่เริ่มทำการแข่งขันรอบนั้นๆ จนกระทั่งถึงภายในเวลา 09.00 น. ของวันรุ่งขึ้นของการแข่งขัน พร้อมทั้งวางเงินประกันการประท้วงจำนวน 1,000บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

21.2 ประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันได้รับหนังสือประท้วงแล้ว ผู้ยื่นประท้วงต้องเป็นผู้จัดส่งสำเนาหนังสือประท้วงนั้นให้ทีมที่ถูกประท้วงทราบทันทีที่ได้ยื่นประท้วง และให้ทีมที่ถูก

ประท้วงนั้นชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันภายใน 24 ชั่วโมง ถ้าหากทีมที่ถูกประท้วงนั้น ไม่ชี้แจงอย่างใดตามเวลาที่กำหนด ให้ประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ตัดสินคำประท้วงนั้นตามระเบียบการพิจารณาฯ เอง

21.3 การประท้วงในรอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศนั้น คณะกรรมการฯ จะพิจารณาหลังจากการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ ผ่านพ้นแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

มูร์สัคคียูและคณะ (Murat Akyüz; et al:2016: Abstract) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเล่นชนิดกีฬาของนักกีฬาประเภทกรีฑา, สกี, และเทนนิส การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามซึ่งถูกพัฒนาโดยซุนเย (Sunay) ในปี ค.ศ.1996 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาด้วยการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-square) ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิงในการเลือกเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านผู้ฝึกสอน อิทธิพลของเพื่อนและครูพลศึกษา เป็นสามปัจจัยแรกที่มีต่อการเลือกเล่นชนิดกีฬาต่างๆ ส่วนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมได้แก่ โรงเรียนของโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียน สื่อทางโทรทัศน์ วารสารและหนังสือพิมพ์ จัดเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเลือกเล่นชนิดกีฬาในระดับน้อย

วอร์เรน (พีระเจต รวิทอง. 2536: 38; อ้างอิงจากWarren. 1987) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลการวิจัยทางด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ค.ศ. 1975-1986 จากการศึกษาได้รวบรวมรายงานการวิจัย 60 เรื่อง ในระหว่างปี ค.ศ. 1975-1983 เพื่อเป็นข้อมูล มาสรุปเป็นทฤษฎีและหลักต่างๆ เพื่อใช้ในการค้นคว้าต่อไป มา ผลการศึกษาศึกษาพบว่าการเข้าร่วมของนักกีฬาในการแข่งขัน มักจะมีความต้องการความสำเร็จและแรงจูงใจภายนอกมีน้อยกว่าแรงจูงใจภายใน ความสนุกสนานจะเป็นปัจจัยของแรงจูงใจในขั้นต้น

คีย์แกนและคนอื่นๆ (Keegan; & et al. 2014: Abstract) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาระดับสูง (Elite Sport) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยแวดล้อมที่สร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬาระดับสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสนทนากลุ่มแบบกึ่งโครงสร้าง คือนักกีฬาระดับชาติ/ระดับนานาชาติและระดับโลกจำนวน 20 คนอายุ 15 -29 ปีเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อหาวิธีที่

พวกเขาเชื่อว่าผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและเพื่อนร่วมงานมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจต่อนักกีฬา ผลการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลแบบอุปนัยแสดงให้เห็นว่านักกีฬารุ่นนำได้รับรู้ถึงความหลากหลายของแรงจูงใจทางสังคมที่มีผลต่อการเล่นกีฬารุ่นนำ โดยแรงจูงใจจากผู้ฝึกสอนและเพื่อนมีอิทธิพลสำคัญต่อการเล่นกีฬารุ่นนำ ในขณะที่พ่อแม่มีบทบาทจำกัดเฉพาะการสนับสนุนด้านอารมณ์และศีลธรรม นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ของผู้ฝึกสอนและเพื่อนในทีมกีฬามีความสำคัญและมีอิทธิพลโดยตรงต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬารุ่นนำเช่นกัน

คอนนิกและคนอื่น ๆ (Kondric; & et al. 2013: Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมีส่วนร่วมสำหรับการออกกำลังกายของนักเรียนโรงเรียนกีฬาในสามประเทศ ได้แก่ ประเทศสโลวีเนีย โครเอเชีย และเยอรมันนี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนโรงเรียนกีฬาจำนวน 390 คนที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมสำหรับการออกกำลังกาย ผลการศึกษาพบว่า มีปัจจัย 6 ด้านที่มีผลต่อแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมสำหรับการออกกำลังกายของนักเรียนกีฬาในสามประเทศได้แก่ การเล่นกีฬากับเพื่อน ความมีชื่อเสียงของกีฬาด้านสุขภาพ ด้านสถานภาพทางสังคม ด้านการแข่งขันกีฬา และด้านการเล่นกีฬาเพื่อการผ่อนคลาย ยกเว้นปัจจัยด้านอายุที่ไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมสำหรับการออกกำลังกาย

งานวิจัยในประเทศไทย

อภิชัย บัวหุ่ย (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ปี พ.ศ.2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในการเล่นเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ.2550 จำนวน 160 คน เป็นชาย 87 คน หญิง 73 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ทั้งเพศชายและหญิง ด้านความรัก ความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับดีมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน 1-3 ปี และตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ด้านความรัก ความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการแข่งขัน ด้านความรัก ความสนใจและความถนัด ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านความก้าวหน้าในอนาคต และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันต่างก็มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพไม่แตกต่างกัน

ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 รวมทั้งสิ้น 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจโดยรวมของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

- 2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬามหาวิทยาลัยที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 2.2 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแทนภาค นักกีฬามหาวิทยาลัยตัวแทนแต่ละภาคมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน

วิวรรณ นุชอรัมเนตร (2552: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของเยาวชนอายุระหว่าง 15-16 ปี, 17-18 ปี และ 19-20 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่มาเล่นกีฬาในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วน

เป็ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยนเท่ากับ 4.22 มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม ด้านผลตอบแทนและด้านความท้าทาย อยู่ในระดับสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ยนเท่ากับ 4.37, 4.38, 4.06, 3.94 และ 4.36 และพบว่า เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-16 ปี, 17-18 ปี และ 19-20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรัช ทองอินทร์. (2553: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำเยาวชนตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมวายนน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช 2552 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นและไม่นเป็นนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาวัยน้ำเยาวชน จำนวน 379 คน พบว่าผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำ ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 79.75 ปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.61และแสดงความคิดเห็นต่อการไม่นเป็นนักกีฬาวัยน้ำ ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 79.75ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.61 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำ ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 83.00 ปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.00 และแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อการไม่นเป็นนักกีฬาวัยน้ำ ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 76.00 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ได้แก่ เพื่อนสมาชิกในทีมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00 นักกีฬาวัยน้ำ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำ ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.00 และปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.00 ส่วนนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่นเป็นนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำ ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.00 และปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.00

ดียวพร ธรรมสนธิ (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ โดยความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่

38 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 จำนวน 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาโดยรวมมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก นักกีฬาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง นักกีฬาที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก และ นักกีฬาที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมาก

ญาณวุฒิ ทวีพันธ์ (2554: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 เพื่อทราบและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกที่ใช้บริการศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 จำนวน 260 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที พบว่า สมาชิกศูนย์ฝึกกีฬา มีแรงจูงใจโดยรวม แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิก ตามตัวแปรเพศ และประสบการณ์ของสมาชิก พบว่า สมาชิกที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสมาชิกที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายในโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ชัชชน คำชู (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40 จำนวน 200คน เป็นชาย

100 คน หญิง 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา บาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 “ขอนแก่นเกมส์” มี ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่น บาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 อยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านแรงจูงใจภายนอกอยู่ ในระดับมาก

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬา บาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักกีฬา จำนวน 240 คน ทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬา บาสเกตบอล โดยรวมมีแรงจูงใจมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่น กีฬาบาสเกตบอล พบว่า เพศชายและหญิง มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน และ นักกีฬาที่มีประสบการณ์ใน การเล่นบาสเกตบอลแตกต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

จากทฤษฎีมาสโลว์ และหลักการรวมทั้งการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญ ในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็น พฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของ ตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จะมีประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในการ กระทำและพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถนำไปใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ดีงามต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้ต่อไปผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี ที่นำไปใช้ในการออกแบบ แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำได้นำปัจจัยที่เป็นพื้นฐานและก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของ บุคคลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสอบถามได้แก่ เจตคติของนักเรียน ฐานะของบิดามารดา ความต้องการมีชื่อเสียง และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล

2. ปัจจัยเชื้อได้นำสิ่งที่ เป็นแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ชุมชน รวมทั้งทักษะที่จะช่วยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ ออกแบบสอบถามได้แก่ การสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่า นโยบายในการสนับสนุนกีฬาของโรงเรียน และ สภาพแวดล้อมสนามกีฬาในโรงเรียน

3. ปัจจัยเสริม ได้นำปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติ หรือพฤติกรรมสุขภาพได้รับการสนับสนุนหรือไม่เพียงใดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสอบถาม ได้แก่ แรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แรงสนับสนุนจากครอบครัว และแรงสนับสนุนจากเพื่อน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปีครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลจากโรงเรียน 16 โรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ครั้งที่ 13 โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นนักกีฬาทั้งหมด 16 ทีมๆ ละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 240 คนดังนี้

ตาราง 1 แสดงรายชื่อโรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ.ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักกีฬา
1. โรงเรียนวัดสุทธิวราราม	15
2. โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ	15
3. โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	15
4. โรงเรียนศรีบุญยานนท์	15
5. โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ	15
6. โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร	15
7. โรงเรียนราชวินิตบางเขน	15
8. โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย	15
9. โรงเรียนปทุมคงคา	15
10. โรงเรียนสมุทรปราการ	15
11. โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	15
12. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี	15
13. โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงินอนุสรณ์	15

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักกีฬา
14. โรงเรียนสุมนวพันธ์อุปถัมภ์	15
15. โรงเรียนทิวธาภิเศก	15
16. โรงเรียนศรัทธาสมุทร	15
รวม	240

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลของประชากรจำแนกตามโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของปัจจัยออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อและปัจจัยเสริม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าในรูปแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 4 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนน 1 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

คะแนน 2 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ น้อย

คะแนน 3 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก

คะแนน 4 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตามการกำหนดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 8-11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.25 - 4.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.24 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 1.75 - 2.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.74 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self Determination Theory) นำมาจากบุษบา ยอดบางเตยและคณะ (2557) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าในรูปแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 4 ระดับจำนวน 12 ข้อ (ข้อ 1-6 แรงจูงใจ

ภายใน ข้อ 7-12 แรงจูงใจภายนอก)เพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลเล็ก รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ครั้งที่ 13

ตอนที่ 4ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด(Open – Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ นำข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีแนวคิดแบบจำลอง (Precede Framework)นำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของปัจจัยพยากรณ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา3 ปัจจัย และคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลดังนี้

- 2.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติของนักเรียน ฐานะของบิดามารดา ความต้องการมีชื่อเสียง ประสิทธิภาพในการเล่นฟุตบอล

- 2.2 ปัจจัยเชื้อ ได้แก่ การสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่า นโยบายการสนับสนุนกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน สภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอล

- 2.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แรงสนับสนุนจากครอบครัว แรงสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียน

- 2.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self Determination Theory) นำมาจากบุษบา ยอดบางเตยและคณะ (2557: 165)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไขและปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence)และนำมาวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของข้อคำถามเพื่อหาค่าเฉลี่ยสำหรับข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
(Index of Item – Objective Congruence)

$\frac{\sum R}{N}$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามคือ ข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 – 1.00 จะคัดเลือกไว้
ใช้ได้ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.6 นำมาพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ซึ่งแสดงอยู่ในภาคผนวก ข

5. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบและ
นำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและ
อาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปทดลองใช้(Try-out) กับผู้สนใจเล่นฟุตบอล จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -
Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.958 ซึ่งแสดงอยู่ในภาคผนวก ข

7. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านเจตคติ ($X_1=0.54$) ด้านฐานะบิดา
มารดา($X_2=0.37$) ด้านความต้องการมีชื่อเสียง($X_3=0.39$) ด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล($X_4=$
 0.54) ค่าอำนาจจำแนกรายด้านของปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่าฯ($X_5=0.52$)
ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน($X_6=0.56$) ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายใน
โรงเรียน($X_7=0.62$) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ
($X_8=0.55$) ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว($X_9=0.60$) ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน($X_{10}=0.39$) ซึ่งเลือก
ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่อยู่ระหว่าง 0.2-0.8 ไว้ นอกนั้นจะถูกตัดทิ้ง ซึ่งแสดงอยู่ในภาคผนวก

8. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้จัดการ
ทีมของแต่ละทีมที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สฟฐ.ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลแข่งขันรายการ
เนชั่นแมน-สฟฐ.ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทำการตรวจสอบและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาทำการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และแสดงผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 มาสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียง
5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พิจารณาจากเกณฑ์การแปลความหมายค่าความสัมพันธ์ของ ชูศรี วงศ์รัตนะ (2550: 316) ดังนี้

คะแนนสูงกว่า 0.90	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
ระหว่าง 0.71 – 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ระหว่าง 0.30 – 0.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
คะแนนต่ำกว่า 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
คะแนน 0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. วิเคราะห์ปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธีแบบปกติ (Enter)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์อักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
- μ แทนค่าเฉลี่ย (Mean)
- S แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- r แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- b แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- β แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- a แทน ค่าคงที่
- R แทน ค่าที่แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม
- SE_b แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าทำนายความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์
- SE_{est} แทนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
- a แทนค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- F แทนค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
- t แทนค่าการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
- R แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
- R^2 แทนกำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณหรือร้อยละของค่าความแปรผันร่วมกันของตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
- X แทน คะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม
- Y แทนคะแนนของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- Z แทนคะแนนของปัจจัยพยากรณ์ที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- ** แทนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเองประยุกต์จาก บุชบา ยอดบางเตย และคณะ (2557: 168) ทำการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ผลรวมและรายข้อ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล	μ	S	ระดับความคิดเห็น
แรงจูงใจภายใน			
1. มั่นนาสนใจมากที่สุดที่ได้เรียนรู้ว่าฉันจะเก่งขึ้นได้อย่างไรในการเล่นกีฬา	3.71	0.46	มากที่สุด
2. ฉันพบว่าการเล่นกีฬามันสนุกที่จะค้นพบวิธีการแสดงความสามารถใหม่ๆ	3.55	0.50	มากที่สุด
3. การเล่นกีฬาทำให้ฉันรู้สึกพอใจที่ได้เรียนรู้มากขึ้นในกีฬาที่ฉันเล่น	3.57	0.50	มากที่สุด
4. การฝึกซ้อมกีฬาสะท้อนให้เห็นถึงส่วนสำคัญของตัวฉัน	3.55	0.50	มากที่สุด
5. การเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของฉัน	3.59	0.50	มากที่สุด
6. ด้วยการเล่นกีฬา ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ในช่วงสำคัญที่สุดของชีวิตฉัน	3.69	0.47	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายใน	3.61	0.49	มากที่สุด
แรงจูงใจภายนอก			
7. คนที่ฉันสนใจจะไม่สบายใจถ้าฉันไม่เล่นกีฬา	3.54	0.51	มากที่สุด
8. ฉันคิดว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา	1.26	0.49	น้อยที่สุด
9. ผู้คนรอบตัวฉันให้รางวัลแก่ฉันเมื่อฉันเล่นกีฬา	3.53	0.54	มากที่สุด
10. ฉันจะรู้สึกไม่ดีกับตนเองถ้าฉันไม่ให้เวลาในการเล่นกีฬา	3.54	0.51	มากที่สุด
11. ฉันจะไม่รู้สึกมีคุณค่า ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา	3.60	0.51	มากที่สุด
12. ฉันรู้สึกดีกับตัวเองมากกว่าเมื่อฉันเล่นกีฬา	3.85	0.51	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายนอก	3.22	0.51	มาก
คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจ	3.42	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\square = 3.42$, $S=0.50$) โดยพบว่า แรงจูงใจภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\square = 3.61$, $S=0.49$) และแรงจูงใจภายนอก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\square = 3.22$, $S=0.51$) เมื่อพิจารณาแรงจูงใจเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย

3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 12 ฉันรู้สึกดีกับตัวเองมากกว่าเมื่อฉันเล่นกีฬา ($\bar{X}=3.85$, $S=0.51$), ข้อ 1 มันน่าสนใจมากที่ได้เรียนรู้ว่าฉันจะเก่งขึ้นได้อย่างไรในการเล่นกีฬา ($\bar{X}=3.71$, $S=0.46$) และ ข้อ 3 ด้วยการเล่นกีฬา ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ในช่วงสำคัญที่สุดของชีวิตฉัน ($\bar{X}=3.69$, $S=0.47$) ยกเว้น ข้อ 8 ฉันคิดว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.26$, $S=0.49$)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยแยกลักษณะของปัจจัยออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่าในรูปแบบลิเคิร์ต 4 ระดับโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านเจตคติที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ด้านเจตคติ	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1.สนใจกีฬาฟุตบอล	3.73	0.46	มากที่สุด
2.ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	3.58	0.50	มากที่สุด
3.คิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล	3.56	0.51	มากที่สุด
4.เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาอื่นๆ	3.55	0.51	มากที่สุด
5.ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	3.57	0.50	มากที่สุด
6.อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล	3.59	0.49	มากที่สุด
7.ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.61	0.49	มากที่สุด
8.ชอบกีฬาประเภททีม	3.60	0.49	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.60	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยนำ ด้านเจตคติที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$, $S=0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 สนใจกีฬาฟุตบอล ($\bar{X}=3.73$, $S=0.46$) ข้อ 7 ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{X}=3.61$, $S=0.49$) และ ข้อ 8 ชอบกีฬาประเภททีม ($\bar{X}=3.60$, $S=0.49$)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านฐานะบิดามารดาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ด้านฐานะบิดามารดา	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. เศรษฐกิจภายในครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคในการเล่นฟุตบอล	3.55	0.51	มากที่สุด
2. รายได้ของบิดามารดาถึงจะน้อยแต่ไม่เป็นปัญหาในการเล่น	3.52	0.51	มากที่สุด
3. ท่านสามารถเล่นฟุตบอลได้โดยไม่ต้องช่วยครอบครัวทำงาน	3.53	0.50	มากที่สุด
4. บิดามารดาให้เงินค่าใช้จ่ายสนับสนุนท่านในการเล่นฟุตบอล	3.53	0.50	มากที่สุด
5. อุปกรณ์กีฬาฟุตบอลถึงมีราคาแพงแต่ท่านก็สามารถซื้อหาได้	3.53	0.50	มากที่สุด
6. ค่าเดินทางและค่าอาหารในการฝึกซ้อมได้รับมาอย่างเพียงพอ	3.49	0.50	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.52	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยนำ ด้านฐานะบิดามารดาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.52$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 เศรษฐกิจภายในครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคในการเล่นฟุตบอล ($\bar{x}=3.55$, $S=0.51$) ข้อ 3 ท่านสามารถเล่นฟุตบอลได้โดยไม่ต้องช่วยครอบครัวทำงาน, ข้อ 4 บิดามารดาให้เงินค่าใช้จ่ายสนับสนุนท่านในการเล่นฟุตบอล และข้อ 5 อุปกรณ์กีฬาฟุตบอลถึงมีราคาแพงแต่ท่านก็สามารถซื้อหาได้ ($\bar{x}=3.53$, $S=0.50$ เท่ากันทั้ง 3 ข้อ) และข้อ 2 รายได้ของบิดามารดาถึงจะน้อยแต่ไม่เป็นปัญหาในการเล่น ($\bar{x}=3.52$, $S=0.51$)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านความต้องการมีชื่อเสียงที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ด้านความต้องการมีชื่อเสียง	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมในระดับที่สูงขึ้น	3.52	0.50	มากที่สุด
2. มีโอกาสที่จะได้พัฒนาตนเองให้เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถมากขึ้น	3.52	0.50	มากที่สุด
3. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	3.50	0.51	มากที่สุด
4. มีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.52	0.50	มากที่สุด
5. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันทั่วประเทศ	3.53	0.50	มากที่สุด
6. มีโอกาสที่จะได้รับความรู้และมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น	3.55	0.50	มากที่สุด
7. มีโอกาสที่จะได้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	3.53	0.51	มากที่สุด
8. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.53	0.52	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.53	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยนำ ด้านความต้องการการมีชื่อเสียงที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.53$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 6 มีโอกาสที่จะได้รับความรู้และมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น ($\bar{x}=3.55$, $S=0.50$) ข้อ 8 ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย ($\bar{x}=3.53$, $S=0.52$) และข้อ 7 มีโอกาสที่จะได้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต ($\bar{x}=3.52$, $S=0.51$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยนำ ด้านประสพการณ์ในการเล่นฟุตบอล ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ด้านประสพการณ์ในการเล่นฟุตบอล	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลและแข่งขันในระดับโรงเรียนเป็นประจำ	3.60	0.49	มากที่สุด
2. ท่านเป็นกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี	3.52	0.50	มากที่สุด
3. ท่านมีโอกาสได้ไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายนอกตามสถานที่ต่างๆ หลายครั้ง	3.51	0.50	มากที่สุด
4. ทุกครั้งที่ลงแข่งขันท่านสามารถเล่นฟุตบอลได้อย่างดีตามที่เคยฝึกซ้อมมา	3.54	0.50	มากที่สุด
5. ท่านเป็นตัวหลักในทีมที่มีความสามารถสูงที่ทุกคนยอมรับ	3.50	0.50	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.53	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยนำ ด้านประสพการณ์ในการเล่นฟุตบอลที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.53$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลและแข่งขันในระดับโรงเรียนเป็นประจำ ($\bar{x}=3.60$, $S=0.49$) ข้อ 4 ทุกครั้งที่ลงแข่งขันท่านสามารถเล่นฟุตบอลได้อย่างดีตามที่เคยฝึกซ้อมมา ($\bar{x}=3.54$, $S=0.50$) และข้อ 2 ท่านเป็นกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี ($\bar{x}=3.52$, $S=0.50$)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อ ด้านการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าๆ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอล

ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) ด้านการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าๆ	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1.สมาคมฯให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ	3.55	0.50	มากที่สุด
2.สมาคมฯมีการตั้งเป้าหมายผลสำเร็จของทีมร่วมกัน	3.46	0.50	มากที่สุด
3.สมาคมฯจัดสรรผู้มีความรู้ความสามารถมาช่วยฝึกซ้อมทีม	3.57	0.50	มากที่สุด
4.คณะกรรมการสมาคมฯให้ความสนใจเยี่ยมชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันเสมอ	3.54	0.50	มากที่สุด
5.สมาคมฯกำหนดนโยบายในการวางแผนสนับสนุนกีฬาสีฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง	3.52	0.50	มากที่สุด
6.สมาคมฯมีการมอบรางวัลและประกาศชื่นชมนักกีฬาสีฟุตบอลของโรงเรียนที่มีความสามารถเพื่อเป็นเกียรติประวัติ	3.58	0.49	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.54	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 7 ปัจจัยเอื้อ ด้านการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าๆ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.54$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 6สมาคมฯ มีการมอบรางวัลและประกาศชื่นชมนักกีฬาสีฟุตบอลของโรงเรียนที่มีความสามารถเพื่อเป็นเกียรติประวัติ ($\bar{x}=3.58$, $S=0.49$) ข้อ 3สมาคมฯ จัดสรรผู้มีความรู้ความสามารถมาช่วยฝึกซ้อมทีม ($\bar{x}=3.57$, $S=0.50$) และข้อ 1สมาคมฯ ให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.55$, $S=0.50$)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อ ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากโรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.53	0.51	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้รับเบี้ยเลี้ยงจากเล่นกีฬาฟุตบอล	3.53	0.51	มากที่สุด
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา	3.55	0.50	มากที่สุด
4. มีโอกาสที่จะได้รับเงินบำรุงจากทีมจากผู้ให้การสนับสนุน	3.49	0.52	มากที่สุด
5. มีโอกาสได้รับชุด และอุปกรณ์จากผู้ให้การสนับสนุน	3.49	0.53	มากที่สุด
6. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	3.54	0.51	มากที่สุด
7. มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในสังคม	3.53	0.52	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.52	0.51	มากที่สุด

จากตาราง 8 ปัจจัยเอื้อ ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.52$, $S=0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 3 มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา ($\bar{x}=3.55$, $S=0.50$) ข้อ 6 มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ($\bar{x}=3.54$, $S=0.51$) และข้อ 7 โอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในสังคม ($\bar{x}=3.53$, $S=0.52$)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อ ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1.โรงเรียนมีสนามกีฬาฟุตบอลที่มีมาตรฐาน	3.63	0.48	มากที่สุด
2.โรงเรียนจัดสรรเวลาให้นักกีฬาฟุตบอลได้ฝึกซ้อมกันอย่างสม่ำเสมอ	3.50	0.50	มากที่สุด
3.โรงเรียนมีการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณสนามกีฬาฟุตบอลให้เอื้อต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.58	0.50	มากที่สุด
4.อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับฝึกซ้อมและแข่งขันมีอย่างครบครันและเพียงพอ	3.54	0.50	มากที่สุด
5.แสงสว่างสำหรับการฝึกซ้อมในเวลากลางคืนมีอย่างเพียงพอ	3.58	0.49	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.57	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 9 ปัจจัยเอื้อ ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.57$, $S=0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 โรงเรียนมีสนามกีฬาฟุตบอลที่มีมาตรฐาน ($\bar{x}=3.63$, $S=0.48$) ข้อ 3 โรงเรียนมีการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณสนามกีฬาฟุตบอลให้เอื้อต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ($\bar{x}=3.58$, $S=0.50$) และข้อ 5 แสงสว่างสำหรับการฝึกซ้อมในเวลากลางคืนมีอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.58$, $S=0.49$)

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาวูตซอล

ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. สื่อจากแหล่งต่างๆ มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาวูตซอลเสมอทำให้ท่านสามารถรับรู้ได้ตลอดเวลา	3.59	0.49	มากที่สุด
2. การถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาวูตซอลในโทรทัศน์ก่อให้เกิดความต้องการเล่นกีฬาวูตซอล	3.56	0.50	มากที่สุด
3. ความสามารถของผู้เล่นที่สื่อต่างๆ ยกย่องส่งผลต่อความต้องการเป็นแบบอย่างของท่าน	3.59	0.50	มากที่สุด
4. การรับรู้ถึงความสามารถของนักกีฬาวูตซอลไทยที่สามารถเข้าสู่ระดับโลกได้จากสื่อต่างๆ ทำให้ท่านต้องการเป็นนักกีฬา	3.55	0.50	มากที่สุด
5. รายการแข่งขันวูตซอลที่ประกาศตามสื่อต่างๆ มีอย่างต่อเนื่องตลอดปี ซึ่งน่าสนใจที่จะเล่นกีฬานี้เป็นอย่างมาก	3.55	0.50	มากที่สุด
6. ผลการติดตามข่าวสารของผู้ชมกีฬาวูตซอลมีเป็นจำนวนมาก ท่านเชื่อว่าถ้าท่านเป็นนักกีฬาจะทำให้มีชื่อเสียง	3.59	0.49	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.57	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 10 ปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาวูตซอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.57$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 3 ความสามารถของผู้เล่นที่สื่อต่างๆ ยกย่องส่งผลต่อความต้องการเป็นแบบอย่างของท่าน ($\bar{x}=3.59$, $S=0.50$) ข้อ 1 สื่อจากแหล่งต่างๆ มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาวูตซอลเสมอทำให้ท่านสามารถรับรู้ได้ตลอดเวลา, ข้อ 6 ผลการติดตามข่าวสารของผู้ชมกีฬาวูตซอลมีเป็นจำนวนมาก ท่านเชื่อว่าถ้าท่านเป็นนักกีฬาจะทำให้มีชื่อเสียง ($\bar{x}=3.59$, $S=0.49$ เท่ากันทั้ง 2 ข้อ) และข้อ 2 การถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาวูตซอลในโทรทัศน์ก่อให้เกิดความต้องการเล่นกีฬาวูตซอล ($\bar{x}=3.56$, $S=0.50$)

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. ครอบครัวเชื่อว่าท่านมีความเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.62	0.49	มากที่สุด
2. ครอบครัวเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	3.58	0.49	มากที่สุด
3. ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสร้างความเข้มแข็งอดทนให้ท่าน	3.60	0.49	มากที่สุด
4. ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกท่านได้	3.50	0.51	มากที่สุด
5. ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถสูง	3.50	0.51	มากที่สุด
6. ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นของท่านได้	3.55	0.50	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.56	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 11 ปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.56$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ครอบครัวเชื่อว่าท่านมีความเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{x}=3.62$, $S=0.49$) ข้อ 3 ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสร้างความเข้มแข็งอดทนให้ท่าน ($\bar{x}=3.60$, $S=0.49$) และข้อ 3 ครอบครัวเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{x}=3.58$, $S=0.49$)

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน	μ	S	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น	3.55	0.50	มากที่สุด
2. ท่านมีความไฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	3.52	0.50	มากที่สุด
3. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล	3.52	0.50	มากที่สุด
4. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนของตนเอง	3.56	0.50	มากที่สุด
5. ท่านต้องการเป็นนักกีฬาดีเด่นของโรงเรียน	3.52	0.50	มากที่สุด
6. ท่านต้องการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในโรงเรียน	3.53	0.50	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยรายด้าน	3.53	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 12 ปัจจัยเสริม ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.53$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 4 ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนของตนเอง ($\bar{x}=3.56$, $S=0.50$) ข้อ 1 ท่านต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ($\bar{x}=3.55$, $S=0.50$) และข้อ 6 ท่านต้องการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{x}=3.53$, $S=0.50$)

ตาราง 13แสดงผลรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละด้านของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล	μ	S	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)			
ด้านเจตคติ (X_1)	3.60	0.49	มากที่สุด
ด้านฐานะบิดามารดา (X_2)	3.52	0.50	มากที่สุด
ด้านความต้องการมีชื่อเสียง (X_3)	3.53	0.50	มากที่สุด
ด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล (X_4)	3.53	0.50	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยปัจจัยนำ	3.55	0.50	มากที่สุด
ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors)			
ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่า (X_5)	3.54	0.50	มากที่สุด
ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน (X_6)	3.52	0.51	มากที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน (X_7)	3.57	0.49	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยปัจจัยเอื้อ	3.54	0.50	มากที่สุด
ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors)			
ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ (X_8)	3.57	0.50	มากที่สุด
ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว (X_9)	3.56	0.50	มากที่สุด
ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน (X_{10})	3.53	0.50	มากที่สุด
รวมคะแนนเฉลี่ยปัจจัยเสริม	3.55	0.50	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยทุกปัจจัย	3.55	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 13ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.55$, $S=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกปัจจัย ($\bar{X}=3.55$, $S=0.50$, $\bar{X}=3.54$, $S=0.50$, และ $\bar{X}=3.55$, $S=0.50$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 3วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังนี้

ตาราง 14แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ตัวแปร	(X ₁)	(X ₂)	(X ₃)	(X ₄)	(X ₅)	(X ₆)	(X ₇)	(X ₈)	(X ₉)	(X ₁₀)	(X ₁₁)
ด้านเจตคติ(X ₁)	1.000	0.450	0.563	0.478	0.401	0.458	0.397	0.356	0.484	0.428	0.453
ด้านฐานะบิดา มารดา (X ₂)		1.000	0.490	0.380	0.351	0.425	0.290	0.305	0.379	0.313	0.397
ด้านความต้องการมีชื่อเสียง (X ₃)			1.000	0.538	0.464	0.531	0.356	0.444	0.433	0.372	0.371
ด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล (X ₄)				1.000	0.458	0.545	0.430	0.480	0.486	0.444	0.416
ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่าฯ(X ₅)					1.000	0.577	0.471	0.471	0.506	0.427	0.462
ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน (X ₆)						1.000	0.522	0.490	0.534	0.463	0.506
ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน(X ₇)							1.000	0.554	0.548	0.442	0.492
ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ(X ₈)								1.000	0.553	0.515	0.543
ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว (X ₉)									1.000	0.548	0.632
ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน(X ₁₀)										1.000	0.625
แรงจูงใจ (X ₁₁)											1.000

จากตาราง 14ความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์ กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สฟฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 (X₁₁)พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านเจตคติ(X₁)ด้านฐานะบิดามารดา (X₂) ด้านความต้องการมีชื่อเสียง (X₃) และด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล (X₄) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลในระดับปานกลาง (r= 0.453, 0.397, 0.371 และ 0.416)ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่าฯ(X₅) ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน (X₆) และด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน(X₇)มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลในระดับปานกลาง (r= 0.462, 0.506, และ 0.492)และปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ(X₈) ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว (X₉) และด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน (X₁₀)มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลในระดับปานกลาง (r= 0.543, 0.632, และ 0.625) ตามลำดับ

ตอนที่ 4วิเคราะห์ปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธีแบบปกติ (Enter)นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดังนี้

ตาราง 15แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัจจัย	b	β	SE _b	t	p
ด้านเจตคติ(X ₁)	0.077	0.084	0.109	1.426	.155
ด้านฐานะบิดามารดา (X ₂)	0.085	0.111	0.176	2.079*	.039
ด้านความต้องการมีชื่อเสียง (X ₃)	0.078	-.083	-.104	-1.332	.184
ด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล (X ₄)	0.118	-.041	-.082	-.692	.489
ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่า(X ₅)	0.095	0.043	0.071	.742	.459
ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน (X ₆)	0.089	0.082	0.115	1.289	.199
ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน(X ₇)	0.113	0.052	0.098	.874	.383
ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ(X ₈)	0.097	0.142	0.227	2.329*	.021
ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว (X ₉)	0.103	0.264	0.433	4.183*	.000
ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน(X ₁₀)	0.090	0.306	0.480	5.337*	.000
R = 0.746 SE _{est} = 2.11577 F = 28.643					
R ² = 0.577 a = 0.537 Constan=3.624					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล พบว่า ปัจจัยด้านฐานะบิดามารดา ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 ได้ร้อยละ 57.70 โดยปัจจัยนำ คือ ตัวแปรฐานะบิดามารดา และปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา ดังนี้

นักกีฬาที่มีฐานะบิดามารดาดี จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ มาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากครอบครัวมาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากเพื่อนมาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

ผู้วิจัยนำมาทำการสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.306 (X_{10}) + 0.264(X_9) + 0.142(X_8) + 0.111(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ

$$Y = 0.537 + 0.103(X_9) + 0.097(X_8) + 0.090(X_{10}) + 0.085(X_2)$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตซอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปีประจำปี 2560
2. เพื่อศึกษาปัจจัยพยากรณ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการ เนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตซอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปีประจำปี 2560

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลจากโรงเรียน 16 โรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตซอลลีก รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ครั้งที่ 13 โดยเลือกทั้งหมดจากนักเรียนที่เป็นนักกีฬาทั้งหมด 16 ทีมๆ ละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยพยากรณ์ที่ส่งต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล จำแนกเป็น
 - 1.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติของนักเรียน ฐานะของบิดามารดา ความต้องการมีชื่อเสียง และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตซอล
 - 1.2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่า นโยบายในการสนับสนุนกีฬาของโรงเรียน และสภาพแวดล้อมสนามกีฬาในโรงเรียน
 - 1.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แรงสนับสนุนจากครอบครัว และแรงสนับสนุนจากเพื่อน
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของปัจจัยออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อและปัจจัยเสริม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าในรูปแบบลิเคิร์ต 4 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนน 1 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

คะแนน 2 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ น้อย

คะแนน 3 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก

คะแนน 4 คะแนน หมายถึงปัจจัยและแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยและแรงจูงใจ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตามการกำหนดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 8-11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.25 - 4.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.24 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 1.75 - 2.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.74 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง นำมาจาก บุษบา ยอดบางเตยและคณะ (2557) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าในรูปแบบลิเคิร์ต 4 ระดับ จำนวน 12 ข้อ (ข้อ 1-6 แรงจูงใจภายใน ข้อ 7-12 แรงจูงใจภายนอก) เพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการเนชั่นแมน-สฟฐ. ฟุตบอลลีก รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ครั้งที่ 13

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ นำข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีแนวคิดแบบจำลอง นำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของปัจจัยพยากรณ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา 3 ปัจจัย และคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ดังนี้

2.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติของนักเรียน ฐานะของบิดามารดา ความต้องการมีชื่อเสียง ประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล

2.2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่า นโยบายการสนับสนุนกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน สภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอล

2.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ แรงสนับสนุนจากครอบครัว แรงสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียน

2.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง นำมาจากบุษบา ยอดบางเตยและคณะ (2557: 165)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไขและปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของข้อคำถามเพื่อหาค่าเฉลี่ยสำหรับข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
(Index of Item – Objective Congruence)

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามคือ ข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 – 1.00 จะคัดเลือกไว้ใช้ได้ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.6 นำมาพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

5. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้สนใจเล่นฟุตบอล จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.958

7. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านเจตคติ ($X_1=0.54$) ด้านฐานะบิดามารดา($X_2=0.37$) ด้านความต้องการมีชื่อเสียง($X_3=0.39$) ด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล($X_4=0.54$) ค่าอำนาจจำแนกรายด้านของปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่าฯ($X_5=0.52$)

ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน($X_6=0.56$) ด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน($X_7=0.62$) และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ($X_8=0.55$) ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว($X_9=0.60$) ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน($X_{10}=0.39$) ซึ่งเลือกชื่อที่มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อที่อยู่ระหว่าง 0.2-0.8 ไว้ นอกนั้นจะถูกตัดทิ้ง

8. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้จัดการทีมของแต่ละทีมที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ครั้งที่ 13
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ครั้งที่ 13 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทำการตรวจสอบและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาทำการแจกแจงค่าความถี่และแสดงผลเป็นคำร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง
5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมแต่ละปัจจัยกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันดังนี้

คะแนนสูงกว่า 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
ระหว่าง 0.71 – 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ระหว่าง 0.30 – 0.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
คะแนนต่ำกว่า 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

คะแนน 0.00

ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. วิเคราะห์ปัจจัยพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีแบบปกติ

สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อยกเว้น ข้อ 8 คิดว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา ได้แก่

ปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านเจตคติด้านฐานะบิดามารดาด้านความต้องการการมีชื่อเสียง และด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน

ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าฯ ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน และด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน

ปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว และด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน

3. ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ได้แก่ ปัจจัยด้านฐานะบิดามารดา ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ.ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 ได้ร้อยละ 57.70 โดยปัจจัยนำ คือ ตัวแปรฐานะบิดามารดา และปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา ดังนี้

นักกีฬาที่มีฐานะบิดามารดาดี จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ มาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากครอบครัวมาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากเพื่อน มาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 8 คิดว่าคนอื่นจะไม่นิยมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดอาจเป็นเพราะว่า ลักษณะของกีฬาฟุตบอลที่เป็นกีฬาที่มีความท้าทาย เหมาะสมกับเพศและวัยของนักกีฬาอยู่แล้ว และภาพลักษณ์ของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะยิ่งส่งผลให้นักกีฬาได้รับการยอมรับทั้งจากภายในโรงเรียนและจากทีมแข่งขันหรือโรงเรียนอื่น และจากสังคมภายนอก จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน แต่ทั้งนี้ การที่อาจจะมียุทธศาสตร์หรือนักกีฬาบางส่วนไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขัน ก็มีได้หมายความว่า เป็นความแปลกปลอมหรือผิดค่านิยมของโรงเรียนแต่อย่างใด ดังงานวิจัยของ วิวรรณ นุชอ่วมเนตร (2552: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของเยาวชนอายุระหว่าง 15-16 ปี, 17-18 ปี และ 19-20 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่มาเล่นกีฬาในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก พบว่าแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม ด้านผลตอบแทนและด้านความท้าทาย อยู่ในระดับสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37, 4.38, 4.06, 3.94 และ 4.36 และมีการวิจัยของ ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน พบว่า แรงจูงใจโดยรวมของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลด้านความรัก ความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม พบว่า

2.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านเจตคติด้านฐานะบิดามารดาด้านความต้องการการมีชื่อเสียงและด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการในชั้นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่าในด้านเจตคติ นักกีฬาซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่นที่มีพลังทางกายอย่างมหาศาลและมีความชอบในเรื่องความท้าทายเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว กอปรกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระหว่างโรงเรียน เป็นเกมกีฬาที่มีความท้าทายและสามารถที่จะส่งเสริมความเชื่อมั่นให้กับตนเองได้ รวมทั้งหากในการแข่งขันทีมของตนได้รับชัยและในแต่ละแมตช์การแข่งขันหรือจนกระทั่งได้รับผลการแข่งขันชนะเลิศในรายการแล้ว จะยังได้รับการยอมรับจากนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และเพื่อนนักเรียนที่เข้าชมการแข่งขันทั้งที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 50-51) ที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจทางด้านสังคม ว่าเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ และไม่ให้เกิดติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นจากการที่บุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ แรงจูงใจทางด้านสังคมที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียงเกียรติยศความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ เป็นต้น

ในด้านฐานะบิดามารดา อาจเป็นเพราะว่า นักกีฬาอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับที่ไม่ต้องขวนขวายในด้านความเป็นอยู่และการหารายได้ ไม่มีความกดดันในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเล่นหรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จึงทำให้นอกเหนือภาระหน้าที่ทางด้านการเรียนแล้ว นักกีฬาสามารถที่จะทุ่มเททั้งทางร่างกายและจิตใจให้กับกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องพะวงกับภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัวซึ่งบิดามารดาของนักกีฬามีความสามารถที่จะดูแลได้อย่างเพียงพออยู่แล้วซึ่งมีความสอดคล้องกับพิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 147) ที่กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว้วางนักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถเชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดมีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตนและยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีแรงจูงใจไผ่สัมพันธ์ที่พงษ์พันธ์พงษ์โสภา (2542: 140-142) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจไผ่สัมพันธ์ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะ

เห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์มักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจากการแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะเข้มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี

ด้านความต้องการการมีชื่อเสียง อาจเป็นเพราะว่า ในการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลเล็ก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปีมีการจัดแข่งขันมานานมากกว่า 10 ปี และโรงเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันก็อยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพทางการเรียนและการกีฬาที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น การที่หากโรงเรียนของนักกีฬาได้รับชัยชนะในรายการนี้ ก็จะเป็นการสร้างโอกาสและเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้ในอนาคต ทั้งทางด้านการเป็นนักกีฬาอาชีพหรือเป็นนักกีฬาตัวแทนในระดับที่สูงขึ้น และมีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่เป็นเป้าหมายโดยสามารถใช้ความสำเร็จจากชัยชนะครั้งนี้เป็นใบเบิกทางได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับรูปแบบแรงจูงใจของมนุษย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ ที่ตนตั้งไว้ โดยบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ คือ มุ่งหาความสำเร็จ และกลัวความล้มเหลวมีความทะเยอทะยานสูงตั้งเป้าหมายสูงมีความรับผิดชอบในการทำงานดีมีความอดทนในการทำงานรู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเองเป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผนเป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ส่วนด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล อาจเป็นเพราะว่าโดยพื้นฐานทั่วไปแล้วเพศชาย ตั้งแต่ระดับเด็กที่มีสภาพร่างกายที่พร้อมเคลื่อนไหวได้ตามธรรมชาติ มักจะมีความชอบในการเล่น (เตะ) ลูกฟุตบอลตามธรรมชาติอยู่แล้ว เมื่อเติบโตขึ้น มีการเล่นและฝึกซ้อมที่เป็นแบบแผนตามที่ครู อาจารย์หรือผู้ฝึกสอนในโรงเรียนได้ฝึกสอนอย่างเป็นกิจจะลักษณะ และมีทักษะที่อยู่ในระดับที่จะเป็นตัวแทนของโรงเรียนได้ ก็มักได้จะได้รับโอกาสในการเข้าร่วมทีมเพื่อแข่งขัน ดังนั้น ประสบการณ์จากการเล่น การฝึกซ้อมและการแข่งขัน จะก็ช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการที่โรงเรียนของตนเข้าร่วมจนกว่าจะหมดสิทธิ์เข้าร่วมตามสภาพทางกายภาพที่เปลี่ยนไปเพราะการได้เข้าร่วมแข่งขันในฐานะตัวแทนของโรงเรียน นอกจากผลลัพธ์ในฐานะนักกีฬาแล้ว ยังจะได้การได้รับชื่อเสียงเกียรติยศ การได้รับการยอมรับ การมีโอกาสก้าวหน้าทางการกีฬาและการเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในวัยของนักกีฬาที่ต้องการสิ่งเหล่านี้โดยธรรมชาติอยู่แล้ว ดังที่ติยาพร ธรรมสนธิ (2553: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก นักกีฬาที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก และนักกีฬาที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากนอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณวุฒิ ทัศนัท (2554: บทคัดย่อ) เรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง พ.ศ. 2553 เพื่อทราบและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกที่ใช้บริการศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553 ที่พบว่า สมาชิกศูนย์ฝึกกีฬา มีแรงจูงใจโดยรวมแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิก ตามตัวแปรประสบการณ์ พบว่า สมาชิกที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าฯ ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน และด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน

ด้านการสนับสนุนของสมาคมศิษย์เก่าฯ อาจเป็นเพราะว่า สมาคมศิษย์เก่าฯ เป็นองค์กรที่รวบรวมศิษย์เก่าที่มีความมุ่งหวังความสำเร็จ เกียรติยศชื่อเสียงและการได้รับการยอมรับมาสู่โรงเรียนที่ตนเคยเรียนอยู่แล้ว การให้การสนับสนุนนักกีฬาของโรงเรียน จึงถือว่าการสนับสนุนตนเองทางหนึ่ง จึงเป็นการเอื้อซึ่งกันและกันระหว่างศิษย์ปัจจุบันกับศิษย์เก่า จึงเป็นเหตุผลที่สมาคมศิษย์เก่าฯ ให้การสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนโดยเฉพาะด้านกีฬาอย่างเต็มที่ เช่น ด้านงบประมาณ การวางแผน/กำหนดเป้าหมายของทีม การจัดหาผู้ฝึกสอน ฯลฯ

ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน อาจเป็นเพราะว่า ในการเป็นนักกีฬาฟุตบอลตัวแทนของโรงเรียน เป็นการเปิดโอกาสของนักกีฬาเองที่จะได้รับสิ่งต่างๆ ตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนที่ส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนและนักกีฬา เช่น สวัสดิการด้านต่างๆ การได้รับค่าตอบแทนในรูปแบบของเบี้ยเลี้ยง การได้รับโอกาสในการสนับสนุนการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นในนามของโรงเรียน ฯลฯ ซึ่งผลประโยชน์เหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่สัมผัสได้ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล

ส่วนด้านสภาพแวดล้อมพื้นที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน อาจเป็นเพราะว่า องค์ประกอบด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอื่นๆ ในการเล่นกีฬาฟุตบอลในโรงเรียน มีความพร้อมที่สามารถจูงใจให้เข้าร่วม เช่น ความรู้สึกว่าได้ได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากโรงเรียนเป็นอย่างดี

ความรู้สึกถึงปลอดภัยในการเล่นฟุตบอล รวมทั้งการจัดสรรเวลาที่เหมาะสมระหว่างการเรียนและการเล่นของโรงเรียนที่เอื้ออำนวยให้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล

2.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว และด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน

ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ อาจเป็นเพราะว่า ความทันสมัยของระบบสื่อสารในมิติต่างๆ ในปัจจุบัน ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของนักกีฬา และเผยแพร่ในสื่อต่างๆ จะทำให้นักกีฬาเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในความสามารถ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว อาจเป็นเพราะว่า พื้นฐานของการการเป็นนักกีฬาย่อมหมายถึงการเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง ซึ่งจะส่งผลต่อการมีบุคลิกภาพที่สง่างามเป็นที่ยอมรับของบุคคลและสังคม จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

ส่วนด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน อาจเป็นเพราะว่า รายการแข่งขันที่มีมานานเกือบเท่ากับช่วงชีวิตของนักเรียนและนักกีฬาที่เป็นศิษย์ปัจจุบัน ผลจากการแข่งขันในทางบวกจะสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและรวมถึงรุ่นของตนเองที่เรียนอยู่ได้ ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับทั้งจากภายในและภายนอก และทั้งในอนาคตที่จะเป็นที่จดจำ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

3. ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ได้แก่ ปัจจัยด้านฐานะบิดามารดา ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 ได้ร้อยละ 57.70 โดยปัจจัยนำ คือ ตัวแปรฐานะบิดามารดา และปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา ดังนี้

นักกีฬาที่มีฐานะบิดามารดาดี จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย อาจเป็นเพราะว่า นักกีฬาอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับที่ไม่ต้องขวนขวายในด้านความเป็นอยู่และการหารายได้ ไม่มีความกดดันในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเล่นหรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จึงทำให้นักกีฬามีภาระหน้าที่ทางด้านการเรียนแล้ว นักกีฬาสามารถที่จะทุ่มเททั้งทางร่างกายและจิตใจให้กับกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องพะวงกับภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัวซึ่งบิดามารดาของนักกีฬามีความสามารถที่จะดูแลได้อย่างเพียงพออยู่แล้ว ซึ่งมีความสอดคล้องกับพิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 147) ที่กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว่ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดมีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงเป็นอย่างมาก

และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนและยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีแรงจูงใจไฝ่สัมพันธ์ที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142)กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจไฝ่สัมพันธ์ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจไฝ่สัมพันธ์มักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจากการแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะข่มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ มาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย อาจเป็นเพราะว่า ความทันสมัยของระบบสื่อสารในมิติต่างๆ ในปัจจุบัน ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของนักกีฬา และเผยแพร่ในสื่อต่างๆ จะทำให้นักกีฬาเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในความสามารถ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากครอบครัวมาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย อาจเป็นเพราะว่า พื้นฐานของการการเป็นนักกีฬาย่อมหมายถึงการเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง ซึ่งจะส่งผลต่อการมีบุคลิกภาพที่สง่างามเป็นที่ยอมรับของบุคคลและสังคม จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากเพื่อน มาก จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย อาจเป็นเพราะว่า รายการแข่งขันที่มีมานานเกือบเท่ากับช่วงชีวิตของนักเรียนและนักกีฬาที่เป็นศิษย์ปัจจุบัน ผลจากการแข่งขันในทางบวกจะสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและรวมถึงรุ่นของตนเองที่เรียนอยู่ได้ ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับทั้งจากภายในและภายนอก และทั้งในอนาคตที่จะเป็นที่จดจำ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

นักกีฬาที่ได้รับการตัดสินใจและสนับสนุนจากเพื่อน จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับมูร์ส อักยูซ (Murat Akyüz. 2016: Abstract) อาจเป็นเพราะว่าเพื่อนสามารถช่วยสนับสนุนในการเล่นกีฬาและการเลือกเล่นกีฬาได้ ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับทั้งจากภายในและภายนอก และทั้งในอนาคตที่จะเป็นที่จดจำ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

นักกีฬาที่มีแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬา จะทำให้ได้รับการมีชื่อเสียง จะทำให้มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับคอนนิกและคนอื่น ๆ (Kondric; & et al. 2013: Abstract)อาจเป็นเพราะว่าการแข่งขันกีฬาที่กีฬา ซึ่งจะทำให้ได้รับการมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับทั้งจากภายในและภายนอก และทั้งในอนาคตที่จะเป็นที่จดจำ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

นักกีฬาที่มีแรงสนับสนุนจากครอบครัว จะทำให้มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพิ่มขึ้นตามไปด้วยซึ่งมีความสอดคล้องกับคีย์แกนและคนอื่นๆ (Keegan; & et al. 2014: Abstract) อาจเป็นเพราะว่า แสดงให้เห็นว่านักกีฬาชั้นนำได้รับรู้ถึงความหลากหลายของแรงจูงใจทางสังคมที่มีผลต่อการเล่นกีฬาชั้นนำและผู้ปกครองมีบทบาทในการสนับสนุน ซึ่งจะส่งผลต่อการมีบุคลิกภาพที่สง่างามเป็นที่ยอมรับของบุคคลและสังคม จึงเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ส่วนใหญ่มีพื้นฐานมาจากปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของนักกีฬา และการไม่เข้าร่วมเล่นกีฬาฟุตบอลไม่ส่งผลต่อคุณค่าในตนเองของนักเรียน/นักกีฬาดังนั้น นอกเหนือจากการเล่นเพื่อการเล่นกีฬา จึงควรมีการส่งเสริมการเล่นฟุตบอลเพื่อการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วย
2. ปัจจัย4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านฐานะบิดามารดา ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัวและด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน มีอิทธิพลร่วมพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ดังนั้น ในการพัฒนาการกีฬาฟุตบอลในระดับโรงเรียนและระดับที่สูงขึ้น จึงควรให้ความสำคัญกับ4 ปัจจัย เป็นพื้นฐาน และควรมีการพิจารณาปัจจัยที่จะส่งผลต่อศักยภาพของนักกีฬาในระดับรายบุคคล (ปัจเจก) เพื่อเติมเต็มทักษะ ซึ่งจะส่งผลต่อทีมในที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านภาวะผู้นำของนักกีฬา และมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน กับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อบริหารจัดการการจัดการแข่งขันให้มีประสิทธิภาพ และบริหารจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรายการแข่งขันฟุตบอล และรายการแข่งขันกีฬาอื่นที่โรงเรียนเข้าร่วมแข่งขัน

บรรณานุกรม

- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2560). ประวัติกีฬาฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2560, จาก <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index3.asp?clicktype=1>.
- ชงชัย บุสสี. (2547). แรงจูงใจในการเดินหรือวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชญาดา พันธุ์ยาว. (2559). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัชชน คำชู. (2556). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ครั้งที่ 40. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ครั้งที่ 37. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สุวันบุ๊ค.
- ญาณวุฒิ ทวีนนท์. (2554). แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดนัย ยาหอม. (2538). แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ติยาพร ธรรมสนธิ. (2553). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2528). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). หลักการฝึกว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.

- บุษบา ยอดบางเตย; อภิญญา ดัชฎยาวัตร; นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร; และ วิชัย จุลวนิชย์พงษ์. (2557). การพัฒนาแบบประเมินแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฉบับภาษาไทย. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*. 14(2): 163-175.
- ประคอง กรรณสูต. (2535). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีรเจต ริวทอง. (2536). *แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาทัญญู ลีวงศ์วรกุล. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการติดตามกีฬาฟุตบอลของคนไทย*. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีการและการวัดเพื่อประเมินผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปรความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. *ข่าวสารวิจัยการศึกษา*. 18 (3): 8-11.
- วิวรรณ นุชอร่ามเนตร. (2552). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทวิทย์ พลอยขาว. (2559). *คู่มือจัดการแข่งขันเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลเล็ก*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรัชย์ ทองอินทร์. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยเยาว์เยาวชนตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาสังกัดสโมสรสมาคมวายน้ำแห่งประเทศ*

- ไทย ประจำปีพุทธศักราช 2552. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ โค้วตระกูล.(2544). ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสื้ภูเขา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- โสภา ชูพิกุลชัย.(2529). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อภิชัย บัวอยู่. (2551). แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- Akyüz; Ağar, M.,Akyüz, O. &Doğru, Y.(2016).Motivational Factors Affecting Athletes in Selecting the Sport Branches of Athletics, Ski and Tennis. *Journal of Education and Training Studies*4(12): 160-165.
- Kondric, M., Sindik, J., Furjan-Mandic, G, Schiefler, B. (2013). Participation Motivation and Student's Physical Activity among Sport Studentsin Three Countries. *Journal of Sports Science and Medicine*.12(2013): 10-18
- Keegan, R.J., Harwood, C.G., Spray, C.M., & Lavallee, D. (2014). A qualitative investigation of the motivational climate in elite sport. *Psychology of Sport and Exercise*. 15 (2014): 97-107.Karussanu, Maria; & Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity: the Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self-Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 17: 57.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
รายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการฟุตบอล รายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ประจำปี 2560 แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน แบ่งเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ และปัจจัยเสริม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบแสดงความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ข้อมูลแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมซึ่งไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบตามความเป็นจริงและกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล รายการเนชั่นแมน-สพฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ประจำปี 2560

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

() โรงเรียนวัดสุทธิวราราม	() โรงเรียนปทุมคงคา
() โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ	() โรงเรียนสมุทรปราการ
() โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	() โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
() โรงเรียนศรีบุญยานนท์	() โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
() โรงเรียนราชวินิต บางแคปานขำ	() โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงิน

อนุสรณ์

() โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร	() โรงเรียนสุขุมวิทพันธุ์อุปถัมภ์
() โรงเรียนราชวินิตบางเขน	() โรงเรียนทวีธาภิเศก
() โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย	() โรงเรียนศรัทธาสมุทร

ตอนที่ 2 ปัจจัยพยากรณ์ที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน

ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านพิจารณาคำตอบแต่ละข้อว่าปัจจัยใดที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอล โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เป็นปัจจัยแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง เป็นปัจจัยแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

น้อย หมายถึง เป็นปัจจัยแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เป็นปัจจัยแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)				
ด้านเจตคติ				
1.สนใจกีฬาฟุตบอล				
2.ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล				
3.คิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล				

ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4.เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาอื่นๆ				
5.ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล				
6.อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล				
7.ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล				
8.ชอบกีฬาประเภททีม				
ด้านฐานะบิดามารดา				
1.เศรษฐกิจภายในครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคในการเล่นฟุตบอล				
2.รายได้ของบิดามารดาถึงจะน้อยแต่ไม่เป็นปัญหาในการเล่น				
3.ท่านสามารถเล่นฟุตบอลได้โดยไม่ต้องช่วยครอบครัวทำงาน				
4.บิดามารดาให้เงินค่าใช้จ่ายสนับสนุนท่านในการเล่นฟุตบอล				
5.อุปกรณ์กีฬาฟุตบอลถึงมีราคาแพงแต่ท่านก็สามารถซื้อหาได้				
6. ค่าเดินทางและค่าอาหารในการฝึกซ้อมได้รับมาอย่างเพียงพอ				
ด้านความต้องการมีชื่อเสียง				
1.มีโอกาที่จะได้เข้าร่วมทีมในระดับที่สูงขึ้น				
2.มีโอกาที่จะได้พัฒนาตนเองให้เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถมากขึ้น				
3.มีโอกาที่จะได้รับเหรียญรางวัล				
4.มีโอกาที่จะได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น				
5.มีโอกาได้เดินทางไปแข่งขันทั่วประเทศ				
6.มีโอกาที่จะได้รับความรู้และมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น				
7.มีโอกาที่จะได้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต				
8.ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย				
ด้านประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล				
1.ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลและแข่งขันในระดับโรงเรียนเป็นประจำ				
2.ท่านเป็นกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี				
3.ท่านมีโอกาได้ไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายนอกตามสถานที่ต่างๆ หลายครั้ง				
4.ทุกครั้งทีลงแข่งขันท่านสามารถเล่นฟุตบอลได้อย่างดีตามที่เคยฝึกซ้อมมา				
5.ท่านเป็นตัวหลักในทีมที่มีความสามารถสูงที่ทุกคนยอมรับ				
ปัจจัยเอื้อ(Enabling Factors)				
ด้านการสนับสนุนสมาคมศิษย์เก่าฯ				
1.สมาคมฯให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ				
2.สมาคมฯมีการตั้งเป้าหมายผลสำเร็จของทีมร่วมกัน				
3.สมาคมฯจัดสรรผู้มีความรู้ความสามารถมาช่วยฝึกซ้อมทีม				

ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4.คณะกรรมการสมาคมฯให้ความสนใจเยี่ยมชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันเสมอ				
5.สมาคมฯกำหนดนโยบายในการวางแผนสนับสนุนกีฬาฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง				
6.สมาคมฯมีการมอบรางวัลและประกาศชื่นชมนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนที่มีความสามารถเพื่อเป็นเกียรติประวัติ				
ด้านนโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน				
1.มีโอกาสดำเนินสวัสดิการจากโรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
2.มีการได้รับเบี้ยเลี้ยงจากเล่นกีฬาฟุตบอล				
3.มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในโควตานักกีฬา				
4.มีโอกาสที่จะได้รับเงินบำรุงจากทีมจากผู้ให้การสนับสนุน				
5.มีโอกาสดำเนินชุด และอุปกรณ์จากผู้ให้การสนับสนุน				
6.มีโอกาสดำเนินทุนการศึกษาจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอล				
7.มีโอกาสดำเนินสิทธิพิเศษต่างๆ ในสังคม				
ด้านสภาพแวดล้อมที่สนามฟุตบอลภายในโรงเรียน				
1.โรงเรียนมีสนามกีฬาฟุตบอลที่มีมาตรฐาน				
2.โรงเรียนจัดสรรเวลาให้นักกีฬาฟุตบอลได้ฝึกซ้อมกันอย่างสม่ำเสมอ				
3.โรงเรียนมีการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณสนามกีฬาฟุตบอลให้เอื้อต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน				
4.อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับฝึกซ้อมและแข่งขันมีอย่างครบครันและเพียงพอ				
5.แสงสว่างสำหรับการฝึกซ้อมในเวลากลางคืนมีอย่างเพียงพอ				
ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors)				
ด้านแรงสนับสนุนจากสื่อต่างๆ				
1.สื่อจากแหล่งต่างๆ มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเสมอทำให้ท่านสามารถรับรู้ได้ตลอดเวลา				
2.การถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในโทรทัศน์ก่อให้เกิดความต้องการเล่นกีฬาฟุตบอล				
3.ความสามารถของผู้เล่นที่สื่อต่างๆ ยกย่องส่งผลต่อความต้องการเป็นแบบอย่างของท่าน				
4.การรับรู้ถึงความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลไทยที่สามารถเข้าสู่ระดับโลกได้จากสื่อต่างๆ ทำให้ท่านต้องการเป็นนักกีฬา				
5.รายการแข่งขันฟุตบอลที่ประกาศตามสื่อต่างๆ มีอย่างต่อเนื่องตลอดปี ซึ่งน่าสนใจที่จะเล่นกีฬานี้เป็นอย่างมาก				
6.ผลการติดตามข่าวสารของผู้ชมกีฬาฟุตบอลมีเป็นจำนวนมากท่านเชื่อว่าถ้าท่าน				

ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
เป็นนักกีฬาจะทำให้มีชื่อเสียง				
ด้านแรงสนับสนุนจากครอบครัว				
1.ครอบครัวเชื่อว่าท่านมีความเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล				
2.ครอบครัวเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ				
3.ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสร้างความเข้มแข็งอดทนให้ท่าน				
4.ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกท่านได้				
5.ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถสูง				
6.ครอบครัวเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นของท่านได้				
ด้านแรงสนับสนุนจากเพื่อน				
1.ท่านต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น				
2.ท่านมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง				
3.ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล				
4.ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนของตนเอง				
5.ท่านต้องการเป็นนักกีฬาดียอดเยี่ยมของโรงเรียน				
6.ท่านต้องการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในโรงเรียน				

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล (ข้อ 1-6 แรงจูงใจภายใน ข้อ 7-12 แรงจูงใจภายนอก)

ปัจจัยที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.มันน่าสนใจมากที่ได้เรียนรู้ว่าฉันจะเก่งขึ้นได้อย่างไรในการเล่นกีฬา				
2.ฉันพบว่าการเล่นกีฬามันสนุกที่จะค้นพบวิธีการแสดงความสามารถใหม่ๆ				
3.การเล่นกีฬาทำให้ฉันรู้สึกพอใจที่ได้เรียนรู้มากขึ้นในกีฬาที่ฉันเล่น				
4.การฝึกซ้อมกีฬาสะท้อนให้เห็นถึงส่วนสำคัญของตัวฉัน				
5.การเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของฉัน				
6.ด้วยการเล่นกีฬา ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ในช่วงสำคัญที่สุดของชีวิตฉัน				
7.คนที่ฉันสนใจจะไม่สบายใจถ้าฉันไม่เล่นกีฬา				
8.ฉันคิดว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา				
9.ผู้ครอบครองตัวฉันให้รางวัลแก่ฉันเมื่อฉันเล่นกีฬา				
10.ฉันจะรู้สึกไม่ดีกับตนเองถ้าฉันไม่ใช้เวลาในการเล่นกีฬา				
11.ฉันจะไม่รู้สึกมีคุณค่า ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา				
12.ฉันรู้สึกดีกับตัวเองมากกว่าเมื่อฉันเล่นกีฬา				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามเนื้อหา
(IOC: Index of Item Objective Congruence)
และการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามเนื้อหา
(IOC: Index of Item Objective Congruence)

ของแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
รายการเนชั่นแมน-สฟฐ. ฟุตบอลลีก ครั้งที่ 13 รุ่นอายุไม่เกิน 17 ปี ประจำปี 2560

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		
ข้อ 1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 19	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		
ข้อ 23	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 24	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 26	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 27	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 28	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 31	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 32	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 33	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 34	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 35	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 36	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 37	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 38	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 39	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 40	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 41	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 42	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 43	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 44	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 45	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 46	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 47	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		
ข้อ 48	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 49	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 50	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 51	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 52	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 53	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 54	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 55	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 56	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 57	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 58	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 59	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 60	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 61	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 62	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 63	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 64	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 65	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 66	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 67	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 68	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 69	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 70	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 71	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 72	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		
ข้อ 73	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 74	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 75	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามทดลองใช้ (Try out)

กลุ่ม ตัวอย่างคน ที่	จำนวนข้อที่ตอบ	คะแนน รวม (Sum.)	ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	สัมประสิทธิ์การ กระจาย (%) (C.V.)
1	75	259	3.45	0.60	17.36
2	75	257	3.43	0.64	18.69
3	75	266	3.55	0.53	14.87
4	75	269	3.59	0.57	15.94
5	75	201	2.68	0.57	21.39
6	75	263	3.51	0.50	14.35
7	75	255	3.40	0.57	16.75
8	75	293	3.91	0.34	8.60
9	75	230	3.07	0.72	23.57
10	75	297	3.96	0.26	6.48
11	75	294	3.92	0.32	8.13
12	75	279	3.72	0.48	12.93
13	75	212	2.83	0.60	21.27
14	75	239	3.19	0.51	16.06
15	75	243	3.24	0.57	17.46
16	75	276	3.68	0.57	15.58
17	75	258	3.44	0.53	15.29
18	75	278	3.71	0.51	13.87
19	75	288	3.84	0.37	9.61
20	75	277	3.69	0.54	14.75
21	75	274	3.65	0.58	15.91
22	75	274	3.65	0.53	14.58

กลุ่ม ตัวอย่างคน ที่	จำนวนข้อที่ตอบ	คะแนน รวม (Sum.)	ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	สัมประสิทธิ์การ กระจาย (%) (C.V.)
23	75	265	3.53	0.50	14.21
24	75	260	3.47	0.50	14.49
25	75	263	3.51	0.53	15.10
26	75	257	3.43	0.66	19.29
27	75	265	3.53	0.58	16.34
28	75	274	3.65	0.51	13.86
29	75	271	3.61	0.49	13.57
30	75	274	3.65	0.51	13.86

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	7911
ค่าเฉลี่ย	3.52
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.29
C.V.(%)	8.26

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9588

ภาคผนวก ค
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายกฤตณัฐ นุญญาติ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	299 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10170
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย โรงเรียนศึกษานารี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศึกษานารี 176 ถนนประชาธิปไตย เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนทวีธาภิเศก กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2549	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนทวีธาภิเศก กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2555	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2560	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ